

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/30/EF af 22. juni 1998 om fælles regler for det indre marked for naturgas 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/31/EF af 22. juni 1998 om ændring af Rådets direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag 13
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/32/EF af 22. juni 1998 om ændring, især for så vidt angår pant i fast ejendom, af Rådets direktiv 89/647/EØF om solvensnøgletal for kreditinstitutter 26
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF af 22. juni 1998 om ændring af artikel 12 i Rådets direktiv 77/780/EØF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og artikel 2, 5, 6, 7, 8 og bilag II og III i Rådets direktiv 89/647/EØF om solvensnøgletal for kreditinstitutter samt artikel 2 og bilag II i Rådets direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag 29
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter 37

2

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 98/30/EF

af 22. juni 1998

om fælles regler for det indre marked for naturgas

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, artikel 66 og artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til traktatens artikel 7 A indebærer det indre marked et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; der bør træffes foranstaltninger med henblik på den fortsatte virkeliggørelse af det indre marked;

(2) i henhold til traktatens artikel 7 C tages der hensyn til økonomier på forskellige udviklingstrin, men undtagelser skal være af midlertidig karakter og medføre de mindste forstyrrelser i fællesmarkedets funktion;

(3) det er et vigtigt led i oprettelsen af det indre marked for energi, at markedet for naturgas gøres konkurrencepræget;

(4) Rådets direktiv 91/296/EØF af 31. maj 1991 om transit af naturgas gennem de overordnede net ⁽⁴⁾ og Rådets direktiv 90/377/EØF af 29. juni 1990 om en fællesskabsprocedure med hensyn til genomsigtigheden af prisen på gas og elektricitet til den endelige forbruger i industrien ⁽⁵⁾ udgør en første etape i virkeliggørelsen af det indre marked for naturgas;

(5) der kræves nu yderligere foranstaltninger for at oprette det indre marked for naturgas;

(6) dette direktiv indskrænker hverken anvendelsen af traktaten i fuldt omfang, særlig bestemmelserne om frie varebevægelser i det indre marked og konkurrencereglerne, eller Kommissionens beføjelser i henhold til traktaten;

(7) det indre marked for naturgas bør oprettes gradvist, således at sektoren får mulighed for at tilpasse sig de nye betingelser på en fleksibel og rationel måde, og således at der tages hensyn til de forskellige markedsstrukturer i medlemsstaterne;

(8) oprettelsen af det indre marked inden for naturgas-sektoren bør fremme sammenkoblingen af systemerne og deres interoperabilitet, f.eks. gennem kompatible gaskvaliteter;

(9) der bør fastsættes en række fælles regler for naturgassektorens organisation og funktion; i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet udgør disse regler alene de generelle principper, der udstikker rammerne, medens det bør overlades til medlemsstaterne at fastsætte de detaljerede gennemførelsesbestemmelser, således at den enkelte medlemsstat

⁽¹⁾ EFT C 65 af 14.3.1992, s. 14, og EFT C 123 af 4.5.1994, s. 26.

⁽²⁾ EFT C 73 af 15.3.1993, s. 31, og EFT C 195 af 18.7.1994, s. 82.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17. november 1993 (EFT C 329 af 6.12.1993, s. 182), Rådets fælles holdning (EF) nr. 17/98 af 12. februar 1998 (EFT C 91 af 26.3.1998, s. 46) og Europa-Parlamentets afgørelse af 30. april 1998 (EFT C 152 af 18.5.1998). Rådets afgørelse af 11. maj 1998.

⁽⁴⁾ EFT L 147 af 12.6.1991, s. 37. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/49/EF (EFT L 233 af 30.9.1995, s. 86).

⁽⁵⁾ EFT L 185 af 17.7.1990, s. 16. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

- kan bibeholde eller vælge den ordning, der egner sig bedst til de givne forhold, især med hensyn til autorisationer og tilsyn med forsyningsaftaler;
- (10) den eksterne forsyning med naturgas er af særlig betydning for køb af naturgas i medlemsstater, der er meget afhængige af import;
- (11) selskaber i naturgassektoren skal som hovedregel kunne drive virksomhed uden at blive udsat for forskelsbehandling;
- (12) det kan for nogle medlemsstater være nødvendigt at pålægge forpligtelser til offentlig tjeneste af hensyn til forsyningsikkerheden og beskyttelsen af forbrugerne og miljøet, som den frie konkurrence efter deres opfattelse ikke ubetinget kan garantere alene;
- (13) et af midlerne til at opfylde sådanne forpligtelser til offentlig tjeneste kan være langtidspanlægning, idet der skal tages hensyn til, at tredjeparter eventuelt vil søge at få adgang til systemet; medlemsstaterne kan føre tilsyn med take-or-pay-kontrakter, der er indgået, for løbende at følge forsyningsituationen;
- (14) i henhold til traktatens artikel 90, stk. 1, skal medlemsstaterne overholde konkurrencereglerne for så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som er indrømmet særlige eller eksklusive rettigheder;
- (15) i henhold til traktatens artikel 90, stk. 2, er virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, underkastet disse regler på særlige betingelser; gennemførelsen af dette direktiv vil få indvirkning på sådanne virksomheders aktiviteter; som anført i artikel 3, stk. 3, kan medlemsstaterne undlade at anvende artikel 4 på deres distributionsinfrastruktur for ikke retligt eller faktisk at hindre opfyldelsen af de forpligtelser, der er pålagt naturgasselskaber under hensyn til den almindelige økonomiske interesse;
- (16) medlemsstaterne må derfor, når de pålægger virksomheder i naturgassektoren forpligtelser til offentlig tjeneste, overholde de relevante regler i traktaten, således som de er fortolket af De Europæiske Fællesskabers Domstol;
- (17) der bør fastlægges grundlæggende kriterier og procedurer vedrørende de autorisationer, som medlemsstaterne kan meddele til etablering eller drift af de relevante faciliteter inden for deres nationale system; disse bestemmelser bør ikke anfægte de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning om krav om autorisation til etablering eller drift af faciliteterne; sådanne krav bør imidlertid ikke bewirke, at konkurrencen mellem selskaberne i sektoren hæmmes;
- (18) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1254/96/EF af 5. juni 1996 om opstilling af et sæt retningslinjer for transeuropæiske net på energiområdet⁽¹⁾ bidrager til udviklingen af integrerede infrastrukturer for naturgassektoren;
- (19) de tekniske regler for driften af systemerne og de direkte linjer skal være gennemsigtige og sikre interoperabiliteten;
- (20) der bør fastsættes grundlæggende regler for transmissions-, lager- og LNG-selskaber, samt for distributionselskaber og leverandører;
- (21) det bør ligeledes fastsættes, at de kompetente myndigheder skal have adgang til selskabernes interne regnskaber under behørig hensyntagen til fortroligheden;
- (22) regnskaberne for alle integrerede naturgasselskaber bør være så gennemsigtige som muligt; der skal føres separat regnskab for de forskellige aktiviteter, når dette er nødvendigt for at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og anden konkurrenceforvriddning, idet der i de relevante tilfælde tages hensyn til, at transmission i regnskabsmæssig henseende omfatter forgasning; der bør ikke kræves separate regnskaber for juridiske personer som f. eks. fondsbørser herunder sådanne, hvor der handles futures, som, når der ses bort fra denne handelsaktivitet, ikke varetager nogen af et naturgasselskabs funktioner; der kan fremlægges integrerede regnskaber for kulbrinteproduktion og relaterede aktiviteter som led i opfyldelsen af dette direktivs krav om regnskaber for ikke-naturgasrelaterede aktiviteter; de relevante oplysninger i artikel 23, stk. 3, skal, når det kræves, omfatte regnskabsoplysninger om opstrømsrørledninger;
- (23) i henhold til dette direktiv skal adgangen til systemet være åben og skal føre til en tilstrækkelig grad

(1) EFT L 161 af 29.6.1996, s. 147. Beslutningen er ændret ved beslutning nr. 1047/97/EF. (EFT L 152 af 11.6.1997, s. 12).

- af åbning af markederne i de forskellige medlemsstater, herunder i relevante tilfælde til en sammenlignelig grad af åbning; åbningen af markederne må dog samtidig ikke forårsage unødigt uligevægt i konkurrencesituationen for selskaberne i de forskellige medlemsstater;
- (24) der bør på grund af strukturernes mangfoldighed i medlemsstaterne og hvert enkelt systems særpræg fastsættes forskellige procedurer for systemadgang, som skal forvaltes efter objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier;
- (25) for at gøre naturgasmarkedet konkurrencepræget skal der gives adgang til opstrømsrørledningsnet; adgangen til opstrømsrørledningsnet må dog behandles særskilt i betragtning af de særlige økonomiske, tekniske og operationelle karakteristika, der gør sig gældende for sådanne net; dette direktivs bestemmelser berører i intet tilfælde nationale beskatningsregler;
- (26) der skal fastsættes bestemmelser om autorisation, etablering og anvendelse af direkte linjer;
- (27) der skal fastsættes beskyttelsesbestemmelser og procedurer for bilæggelse af tvister;
- (28) ethvert misbrug af dominerende stilling og enhver form for aggressiv adfærd skal undgås;
- (29) visse medlemsstater vil kunne støde på særlige vanskeligheder under tilpasningen af deres systemer, og der bør derfor kunne anvendes midlertidige undtagelser;
- (30) det er en realitet på markedet, at der er indgået langsigtede take-or-pay-kontrakter for at sikre medlemsstaternes gasforsyning; der bør navnlig gives adgang til at indrømme undtagelser fra visse af direktivets bestemmelser for det tilfælde, at et naturgasselskab er eller måtte komme i alvorlige økonomiske vanskeligheder på grund af sine take-or-pay-forpligtelser; disse undtagelser må ikke undergrave direktivets målsætning om at liberalisere det indre marked for naturgas; alle take-or-pay-kontrakter, der indgås eller fornys efter dette direktivs ikrafttræden, skal indgås med forsigtighed, så de ikke er til hinder for en betydelig markedsåbning; sådanne undtagelser skal derfor

være begrænsede i tid og omfang og skal indrømmes på gennemsigtig måde under tilsyn af Kommissionen;

- (31) der er behov for særbestemmelser for markeder og investeringer i andre områder, der endnu ikke er fuldt udviklede; undtagelser for sådanne markeder og områder skal være begrænsede i tid og omfang; af hensyn til gennemsigtigheden og ensartetheden bør Kommissionen spille en vigtig rolle i forbindelse med indrømmelsen af disse undtagelser;
- (32) dette direktiv udgør endnu en fase i liberaliseringen; når det er blevet gennemført, vil der imidlertid fortsat være visse hindringer for handelen med naturgas mellem medlemsstaterne; der vil derfor på baggrund af de indhøstede erfaringer kunne fremsættes forslag til forbedring af det indre marked for naturgas; Kommissionen bør følgelig aflægge beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

I dette direktiv fastsættes fælles regler for transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas. Det fastlægger regler for, hvorledes sektoren for naturgas, herunder for flydende naturgas (LNG), skal organiseres og fungere, hvordan der opnås adgang til markedet, hvorledes systemerne skal drives, samt hvilke kriterier og procedurer der skal anvendes ved udstedelse af autorisationer til transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »naturgasselskab«: enhver fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning, køb eller oplagring af naturgas, herunder af LNG, og som er ansvarlig for de kommercielle, tekniske og/eller vedligeholdelsesmæssige opgaver i forbindelse med disse funktioner, men ikke er endelig kunde

- 2) »opstrømsrørledningsnet«: enhver rørledning eller ethvert net af rørledninger, der drives og/eller er anlagt som en del af et olie- eller gasproduktionsanlæg eller anvendes til at lede naturgas fra et eller flere af sådanne anlæg til et behandlingsanlæg, en behandlingsterminal eller en endelig kystlandingsterminal
- 3) »transmission«: transport af naturgas gennem andre former for højtryksrørledningsnet end opstrømsrørledningsnet med henblik på levering til kunder
- 4) »transmissionselskab«: enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmissionsfunktionen
- 5) »distribution«: transport af naturgas via lokale eller regionale ledningsnet med henblik på levering til kunder
- 6) »distributionsselskab«: enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distributionsfunktionen
- 7) »forsyning«: levering og/eller salg af naturgas, herunder af LNG, til kunder
- 8) »leverandør«: enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyningsfunktionen
- 9) »gaslager«: et anlæg, der anvendes til oplagring af naturgas, og som ejes og/eller drives af et naturgasselskab, med undtagelse af den del, der benyttes til produktionsformål
- 10) »lagerselskab«: enhver fysisk eller juridisk person, der varetager oplagringfunktionen
- 11) »LNG-facilitet«: en terminal, som anvendes til flydendeopbevaring af naturgas eller losning, oplagring og forgasning af LNG
- 12) »system«: alle transmissionsnet og/eller distributionsnet og/eller LNG-faciliteter, som ejes og/eller drives af et naturgasselskab, herunder dettes og tilknyttede selskabers faciliteter, som yder supplerende tjenester, og som er nødvendige for at give adgang til transmission og distribution
- 13) »sammenkoblet system«: flere systemer, der er indbyrdes forbundne
- 14) »direkte linje«: en naturgasrørledning, der supplerer det sammenkoblede system
- 15) »integreret naturgasselskab«: et vertikalt eller horisontalt integreret selskab
- 16) »vertikalt integreret naturgasselskab«: et naturgasselskab, der varetager to eller flere af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning eller oplagring af naturgas
- 17) »horisontalt integreret naturgasselskab«: et selskab, der varetager mindst en af følgende funktioner: produktion, transmission, distribution, forsyning eller oplagring af naturgas, sideløbende med en ikke-naturgasrelateret aktivitet
- 18) »tilknyttet selskab«: en tilknyttet virksomhed efter artikel 41 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber⁽¹⁾ og/eller en associeret virksomhed efter artikel 33, stk. 1, i nævnte direktiv og/eller et selskab, som tilhører samme selskabsdeltagere
- 19) »systembruger«: enhver fysisk eller juridisk person, der forsyner eller forsynes fra et system
- 20) »kunder«: grossister eller endelige kunder, som køber naturgas, og naturgasselskaber, der køber naturgas
- 21) »endelig kunde«: kunde, som køber naturgas til eget brug
- 22) »grossister«: såfremt medlemsstaterne anerkender sådannes eksistens, enhver fysisk eller juridisk person, der køber og sælger naturgas, og som ikke varetager transmission eller distribution inden for eller uden for det system, hvor den pågældende er etableret
- 23) »langtidsplanlægning«: naturgasselskabers langsigtede forsyningsplanlægning og deres langsigtede planlægning af transportkapacitet med henblik på at tilfredsstille systemets efterspørgsel efter naturgas, diversificere kilderne og sikre forsyninger til kunderne
- 24) »marked under opbygning«: en medlemsstat, hvor den første kommercielle forsyning i henhold til dens første langfristede aftale vedrørende naturgasforsyning har fundet sted for mindre end ti år siden
- 25) »sikkerhed«: såvel forsynings- og leveringssikkerhed som teknisk sikkerhed.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

KAPITEL II

GENERELLE REGLER FOR SEKTORENS ORGANISATION

Artikel 3

1. Medlemsstaterne påser på grundlag af deres institutionelle opbygning og under behørig iagttagelse af subsidiaritetsprincippet, at naturgasselskaber drives efter dette direktivs principper, jf. dog stk. 2, med henblik på at etablere et konkurrencepræget naturgasmarked, og afstår fra at forskelsbehandle sådanne selskaber for så vidt angår såvel rettigheder som forpligtelser.

2. Medlemsstaterne kan under fuld iagttagelse af de relevante bestemmelser i traktaten, særlig artikel 90, under hensyn til den almindelige økonomiske interesse pålægge naturgasselskaber forpligtelser til offentlig tjeneste, som kan vedrøre leveringernes sikkerhed, herunder forsyningsikkerheden, deres regelmæssighed, kvalitet og pris samt miljøbeskyttelse. Sådanne forpligtelser skal være klart definerede, og de skal være gennemsigtige, ikke-diskriminerende og kontrollerbare; de skal, ligesom eventuelle senere ændringer heraf, offentliggøres af medlemsstaterne og omgående meddeles Kommissionen. Som et middel til at sikre opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste i relation til forsyningsikkerheden kan de medlemsstater, som måtte ønske det, indføre langtidsplanlægning, idet der skal tages hensyn til, at tredjeparter eventuelt vil søge at få adgang til systemet.

3. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende bestemmelserne i artikel 4 på distribution, for så vidt anvendelsen af disse bestemmelser retligt eller faktisk ville hindre opfyldelsen af de forpligtelser, der er pålagt naturgasselskaber under hensyn til den almindelige økonomiske interesse, og for så vidt udviklingen af samhandelen ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse. I henhold til dette direktiv og til artikel 90 i traktaten omfatter Fællesskabets interesse bl. a. konkurrence over for privilegerede kunder.

Artikel 4

1. I tilfælde, hvor der stilles krav om autorisation (f. eks. bevilling, tilladelse, koncession, samtykke eller godkendelse) til at etablere eller drive naturgasfaciliteter, skal medlemsstaterne eller den kompetente myndighed, som de udpeger hertil, i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4 udstede autorisationer til at etablere og/eller drive sådanne faciliteter, rørledninger og tilhørende udstyr på deres område. Medlemsstaterne eller enhver kompetent myndighed, som de udpeger hertil, kan også på samme grundlag udstede autorisationer til at levere naturgas samt autorisationer til grossister.

2. Anvender medlemsstaterne en autorisationsordning, skal de fastsætte objektive og ikke-diskriminerende kriterier, som skal opfyldes af det selskab, der ansøger om autorisation til at etablere og/eller drive naturgasfaciliteter, eller som ansøger om autorisation til at levere naturgas. De ikke-diskriminerende kriterier og procedurer for udstedelse af autorisationer skal offentliggøres.

3. Medlemsstaterne påser, at begrundelsen for at afslå en ansøgning om autorisation er objektiv og ikke-diskriminerende, og at den meddeles ansøgeren. Begrundelsen for sådant afslag meddeles Kommissionen til orientering. Medlemsstaterne skal indføre en procedure, hvorefter ansøgeren kan påklage afslaget.

4. Med henblik på udbygning af nyforsynede områder og en effektiv drift i almindelighed kan medlemsstaterne med forbehold af artikel 20 afslå yderligere autorisationer til at etablere og drive distributionsrørledningsnet i et bestemt område, når der allerede er etableret eller er planlagt om at etablere sådanne rørledningsnet i det pågældende område, forudsat at den eksisterende eller foreslåede kapacitet ikke er opbrugt.

Artikel 5

Medlemsstaterne påser, at tekniske forskrifter for, hvilke mindstekrav med hensyn til konstruktion og drift, der skal opfyldes for at kunne blive tilsluttet systemet af LNG-faciliteter, gaslagre, andre transmissions- eller distributionsnet og direkte linjer, udarbejdes og stilles til rådighed. Disse tekniske forskrifter skal sikre, at systemerne kan fungere sammen, og være objektive og ikke-diskriminerende. De skal meddeles Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8 i Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽¹⁾.

KAPITEL III

TRANSMISSION, OPLAGRING OG LNG

Artikel 6

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at transmissions-, lager- og LNG-selskaberne handler i overensstemmelse med artikel 7 og 8.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 26.4.1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/139/EF (EFT L 32 af 10.2.1996, s. 31).

Artikel 7

1. Det enkelte transmissions-, lager- og/eller LNG-selskab driver, opretholder og udbygger på almindelige økonomiske vilkår sikre, pålidelige og effektive transmissionsnet, gaslagre og/eller LNG-faciliteter under behørig hensyntagen til miljøet.
2. Transmissions-, lager- og/eller LNG-selskaberne må i intet tilfælde forskelsbehandle systembrugere eller kategorier af systembrugere og må navnlig ikke begunstige deres tilknyttede selskaber.
3. Det enkelte transmissions-, lager og/eller LNG-selskab skal meddele andre transmissionsselskaber, lagerselskaber og/eller distributionsselskaber tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at transport og oplagring af naturgas kan foregå på en måde, der er forenelig med en sikker og effektiv drift af det sammenkoblede system.

Artikel 8

1. Det enkelte transmissions-, lager- og/eller LNG-selskab skal behandle forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som det modtager under udøvelsen af sin virksomhed, fortroligt, jf. dog artikel 12 eller enhver anden lovbestemt pligt til at videregive oplysninger.
2. Transmissions-selskaberne må ikke i forbindelse med transmissions-selskabers eller tilknyttede selskabers køb og salg af naturgas misbruge forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som de har fået fra tredjepart i forbindelse med tildeling af eller forhandling om adgang til systemet.

KAPITEL IV

DISTRIBUTION OG FORSYNING

Artikel 9

1. Medlemsstaterne påser, at distributionsselskaberne handler i overensstemmelse med artikel 10 og 11.
2. Medlemsstaterne kan pålægge distributionsselskaber og/eller leverandører pligt til at levere til kunder i et givet område og/eller i en bestemt kategori. Tariffen for sådanne leveringer kan være reguleret, f. eks. for at sikre ligebehandling af de berørte kunder.

Artikel 10

1. Det enkelte distributionsselskab driver, opretholder og udbygger på almindelige økonomiske vilkår et sikkert, pålideligt og effektivt system under behørig hensyntagen til miljøet.
2. Distributionsselskabet må i intet tilfælde forskelsbehandle systembrugere eller kategorier af systembrugere og må navnlig ikke begunstige sine tilknyttede selskaber.
3. Distributionsselskabet skal give eventuelle andre distributionsselskaber og/eller transmissionsselskaber og/eller lagerselskaber tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at gastransporten kan finde sted på en måde, der er forenelig med en sikker og effektiv drift af det sammenkoblede system.

Artikel 11

1. Det enkelte distributionsselskab skal behandle forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som det modtager under udøvelsen af sin virksomhed, fortroligt, jf. dog artikel 12 eller enhver anden lovbestemt pligt til at videregive oplysninger.
2. Distributionsselskaberne må ikke i forbindelse med distributionsselskabers eller dertil knyttede selskabers køb og salg af naturgas misbruge forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som de har fået fra tredjepart i forbindelse med tildeling af eller forhandling om adgang til systemet.

KAPITEL V

REGNSKABSMÆSSIG ADSKILLELSE OG
GENNEMSIGTIGHED I REGNSKABERNE*Artikel 12*

Medlemsstaterne eller enhver kompetent myndighed, som de udpeger hertil, herunder de i artikel 21, stk. 2, og artikel 23, stk. 3, omhandlede tvistbilægelsesmyndigheder, skal have adgang til naturgasselskabers regnskaber, som omhandlet i artikel 13, i det omfang, det er nødvendigt, for at de kan udføre deres hverv. Medlemsstaterne og enhver udpeget kompetent myndighed, herunder tvistbilægelsesmyndighederne, skal behandle forretningsmæssigt følsomme oplysninger fortroligt. Medlemsstaterne kan indføre undtagelser fra fortrolighedsprincippet, hvis det er nødvendigt for, at de kompetente myndigheder kan udføre deres hverv.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at naturgasselskabers regnskaber føres i overensstemmelse med denne artikels stk. 2-5.

2. Naturgasselskaber skal, uanset ejerforhold og juridisk status, udarbejde årsregnskaber og lade disse revidere og offentliggøre i overensstemmelse med de bestemmelser i national lovgivning om aktieselskabers årsregnskaber, som er vedtaget i medfør af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer ⁽¹⁾.

Selskaber, som ikke er retligt forpligtede til at offentliggøre deres årsregnskaber, skal på deres hovedsæde opbevare en kopi, som skal kunne konsulteres af offentligheden.

3. Integreerede naturgasselskaber skal for at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning i deres interne regnskabsføring føre separate regnskaber for deres transmissions-, distributions- og lageraktiviteter og, hvor det er relevant, konsoliderede regnskaber for ikke-naturgasrelaterede aktiviteter, således som de ville skulle gøre, såfremt de pågældende aktiviteter blev udført af særskilte selskaber. Disse interne regnskaber skal omfatte en særskilt balance og en særskilt resultatopgørelse for hver aktivitet.

Når artikel 16 gælder, og systemadgangen er baseret på en samlet takst for både transmission og distribution, kan transmissions- og distributionsregnskaberne slås sammen.

4. Selskaberne skal i deres interne regnskaber redegøre for de regler for fordeling af aktiver, passiver, udgifter og indtægter samt afskrivning, som de følger ved udarbejdelsen af de i stk. 3 omhandlede separate regnskaber, jf. dog de regnskabsregler, der gælder nationalt. Disse regler må kun ændres i ekstraordinære tilfælde. Sådanne ændringer skal anføres og være behørigt begrundet.

5. Årsregnskaberne skal i noterne vise alle større transaktioner, der er gennemført med tilknyttede selskaber.

KAPITEL VI

ADGANG TIL SYSTEMET

Artikel 14

Ved tilrettelæggelsen af systemadgangen kan medlemsstaterne vælge den ene af eller begge de ordninger, der er omhandlet i artikel 15 og artikel 16. Disse ordninger skal forvaltes efter objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Artikel 15

1. Ved forhandlet adgang træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at naturgasselskaber og privilegerede kunder inden for eller uden for det område, som dækkes af det sammenkoblede system, kan forhandle sig til adgang til systemet med henblik på at indgå forsyningsaftaler med hinanden på grundlag af frivillige kommercielle aftaler. Parterne skal være forpligtet til at forhandle om adgang til systemet i god tro.

2. Aftalerne om adgang til systemet skal forhandles med de pågældende naturgasselskaber. Medlemsstaterne kræver, at selskaberne offentliggør deres kommercielle hovedvilkår for brug af systemet senest et år efter dette direktivs gennemførelse og herefter en gang om året.

Artikel 16

De medlemsstater, der vælger en procedure med reguleret adgang, træffer de nødvendige foranstaltninger for at give naturgasselskaber og privilegerede kunder inden for eller uden for det område, som er dækket af det sammenkoblede system, adgang til systemet på grundlag af offentliggjorte tariffer og/eller andre betingelser og forpligtelser for brug af det pågældende system. Denne adgangsret for privilegerede kunder kan gives ved at lade dem indgå forsyningskontrakter med andre konkurrerende naturgasselskaber end systemets ejer og/eller operatør eller et tilknyttet selskab.

Artikel 17

1. Naturgasselskaber kan nægte adgang til systemet, hvis de ikke råder over den fornødne kapacitet, eller hvis adgang til systemet ville hindre dem i at opfylde de i artikel 3, stk. 2, omhandlede forpligtelser til offentlig tjeneste, som er blevet pålagt dem, eller på grund af alvorlige økonomiske og finansielle problemer med take-or-pay-kontrakter under hensyn til kriterierne og procedurerne i artikel 25 og til den løsning, medlemsstaten har

⁽¹⁾ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/8/EF (EFT L 82 af 25.3.1994, s. 33).

valgt i medfør af artikel 25, stk. 1. Et sådant afslag skal være behørigt begrundet.

2. Medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at et naturgasselskab, som nægter adgang til systemet, fordi det ikke råder over den fornødne kapacitet, eller der mangler sammenkobling, foretager de nødvendige udbygninger, for så vidt dette er rentabelt, eller en potentiel kunde er villig til at betale for dem. Såfremt medlemsstaterne anvender artikel 4, stk. 4, træffer de sådanne foranstaltninger.

Artikel 18

1. Medlemsstaterne angiver privilegerede kunder, dvs. de kunder på deres område, som har rets- og handleevne til at indgå naturgasaftaler eller købe naturgas i overensstemmelse med artikel 15 og 16, idet alle de i denne artikels stk. 2 nævnte kunder skal indbefattes.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at i hvert fald følgende kunder udpeges som privilegerede kunder:

- gasfyrede kraftværker, uanset deres årlige forbrug; for at sikre ligevægten på deres elektricitetsmarked kan medlemsstaterne imidlertid indføre en tærskel for, hvornår kraftvarmeproducenter anses for privilegerede kunder, idet denne tærskel ikke kan overstige det niveau, der forudses for andre endelige kunder. Kommissionen underrettes om sådanne tærskler
- andre endelige kunder, der forbruger mere end 25 mio. m³ gas om året pr. forbrugssted.

3. Medlemsstaterne sikrer, at definitionen af privilegerede kunder som anført i stk. 1 medfører en åbning af gasmarkedet, der mindst svarer til 20 % af det samlede årlige gasforbrug på det nationale gasmarked.

4. Den i stk. 3 nævnte procentsats øges til 28 % af det samlede årlige gasforbrug på det nationale gasmarked fem år efter dette direktivs ikrafttræden og til 33 % af det samlede årlige gasforbrug på det nationale gasmarked ti år efter dette direktivs ikrafttræden.

5. Hvis definitionen af privilegerede kunder som anført i stk. 1 medfører en åbning af markedet på mere end 30 % af det samlede årlige gasforbrug på det nationale gasmarked, kan den berørte medlemsstat ændre definitionen af privilegerede kunder, således at åbningen af markedet reduceres til ikke under 30 % af dette forbrug. Medlems-

staterne ændrer definitionen af privilegerede kunder på en afbalanceret måde, således at der ikke skabes særlige ulemper for visse typer eller kategorier af privilegerede kunder, og idet der tages hensyn til de eksisterende markedsstrukturer.

6. Medlemsstaterne træffer følgende foranstaltninger til at sikre, at åbningen af deres nationale gasmarked øges over en periode på ti år:

- den i stk. 2, andet led, fastsatte tærskel for andre privilegerede kunder end gasfyrede kraftværker reduceres til 15 mio. m³ pr. år pr. forbrugssted fem år efter dette direktivs ikrafttræden og til 5 mio. m³ pr. år pr. forbrugssted ti år efter dette direktivs ikrafttræden

- den i stk. 5 nævnte procentsats øges til 38 % af det samlede årlige gasforbrug på det nationale gasmarked fem år efter dette direktivs ikrafttræden og til 43 % af dette forbrug ti år efter dette direktivs ikrafttræden.

7. For markeder under opbygning starter den i denne artikel omhandlede gradvise åbning af markedet fra udløbet af den i artikel 26, stk. 2, nævnte undtagelse.

8. Distributionsselskaber har, hvis de ikke allerede er angivet som privilegerede kunder i henhold til stk. 1, rets- og handleevne til at indgå naturgasaftaler i overensstemmelse med artikel 15 og 16 om den naturgasmængde, som forbruges af de af deres kunder, der er angivet som privilegerede inden for deres distributionssystem, med henblik på at forsyne disse kunder.

9. Medlemsstaterne offentliggør senest den 31. januar hvert år kriterierne for den definition af privilegerede kunder, der er omhandlet i stk. 1. Disse oplysninger sendes sammen med alle andre relevante oplysninger, der dokumenterer gennemførelsen af markedsåbningen i henhold til denne artikel, til Kommissionen med henblik på offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at ændre de foretagne angivelser, hvis disse hindrer, at direktivet anvendes korrekt med hensyn til at få det indre marked for naturgas til at fungere tilfredsstillende. Hvis den pågældende medlemsstat ikke efterkommer en sådan anmodning inden tre måneder, træffes der en endelig afgørelse efter procedure I i artikel 2 i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.

(¹) EFT L 197 af 18.7.1987, s. 33.

Artikel 19

1. For at undgå skævheder i forbindelse med åbningen af gasmarkederne i den i artikel 28 nævnte periode:

- a) må aftaler om gasforsyning i henhold til bestemmelserne i artikel 15, 16 og 17 med en privilegeret kunde i en anden medlemsstats system ikke være forbudt, hvis kunden betragtes som privilegeret i begge systemer
- b) kan Kommissionen i tilfælde, hvor transaktioner som beskrevet i litra a) nægtes, fordi kunden kun er privilegeret i et af de to systemer, under hensyn til markedssituationen og den fælles interesse pålægge den transaktionsafvisende part at gennemføre den ønskede gasforsyning på anmodning af den medlemsstat, hvor den privilegerede kunde hører hjemme.

2. Sideløbende med proceduren og tidsplanen i artikel 28, og senest, når halvdelen af den deri fastsatte periode er forløbet, tager Kommissionen anvendelsen af stk. 1, litra b), i denne artikel op til revision på grundlag af markedsudviklingen og under hensyn til den fælles interesse. På baggrund af erfaringerne vurderer Kommissionen situationen og aflægger beretning om eventuelle skævheder i åbningen af gasmarkederne under hensyn til stk. 1, litra b).

Artikel 20

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre:

- at naturgasselskaber, der er etableret på deres område, kan forsyne de i artikel 18 i dette direktiv omhandlede kunder via en direkte linje
- at enhver af disse privilegerede kunder på deres område kan blive forsynet med gas fra naturgasselskaber via en direkte linje.

2. I tilfælde, hvor der stilles krav om autorisation (f. eks. bevilling, tilladelse, koncession, samtykke eller godkendelse) til at etablere eller drive direkte linjer, fastlægger medlemsstaterne eller den kompetente myndighed, som de udpeger hertil, kriterierne for udstedelse af autorisationer til at etablere eller drive sådanne linjer på deres område. Disse kriterier skal være objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende.

3. Medlemsstaterne kan gøre autorisationer til at etablere en direkte linje betinget af, enten at systemadgang er blevet nægtet på grundlag af artikel 17, eller at der indledes en tvistbilæggelsesprocedure i henhold til artikel 21.

Artikel 21

1. Medlemsstaterne påser, at parterne forhandler adgangen til systemet i god tro, og at ingen af dem misbruger deres forhandlingsposition til at forhindre et positivt udfald af forhandlingerne.

2. Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed, som skal være uafhængig af parterne, til hurtigt at bilægge tvister i forbindelse med de pågældende forhandlinger. Denne myndighed skal især bilægge tvister i forbindelse med forhandlinger og nægtelse af adgang inden for dette direktivs anvendelsesområde. Den kompetente myndighed forelægger sine konklusioner hurtigst muligt eller om muligt senest tolv uger efter, at tvisten er blevet indbragt. Indbringelse af sager for denne myndighed udelukker ikke anvendelse af retsmidler i henhold til fællesskabsretten.

3. I tilfælde af grænseoverskridende tvister er den kompetente tvistbilæggelsesmyndighed den myndighed, hvorunder det system hører, som naturgasselskabet nægter brug af eller adgang til. Når det pågældende system dækkes af mere end én myndighed af denne type i grænseoverskridende tvister, skal myndighederne rådføre sig med hinanden for at sikre, at bestemmelserne i dette direktiv anvendes konsekvent.

Artikel 22

Medlemsstaterne udarbejder passende og effektive mekanismer med henblik på regulering, kontrol og gennemsigtighed for at hindre ethvert misbrug af dominerende stilling, navnlig til skade for forbrugerne, og enhver form for aggressiv adfærd. Disse mekanismer skal tage hensyn til traktatens bestemmelser, særlig artikel 86.

Artikel 23

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at naturgasselskaber og kunder, der skal anses for privilegerede i henhold til artikel 18, uanset hvor de hører hjemme, kan få adgang til opstrømsrørledningsnet, herunder faciliteter, som yder tekniske tjenester i forbindelse med sådan adgang, i overensstemmelse med denne artikel, bortset fra de dele af sådanne net og faciliteter, der benyttes til lokale produktionsaktiviteter ved et felt, hvor gassen produceres. Kommissionen underrettes om foranstaltningerne i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 29.

2. Medlemsstaterne beslutter i overensstemmelse med de relevante retsakter, hvorledes den i stk. 1 omhandlede adgang gives. Medlemsstaterne skal have som målsætning, at der foreligger en rimelig og åben adgang, at der

skabes et konkurrencepræget marked for naturgas, og at ethvert misbrug af dominerende stilling undgås, idet de tager hensyn til sikre og regelmæssige forsyninger, kapacitet, der er eller hurtigt kan stilles til rådighed, og beskyttelse af miljøet. Der kan tages hensyn til følgende:

- a) nødvendigheden af at nægte adgang, når de tekniske specifikationer er indbyrdes uforenelige, og dette problem ikke kan løses rimelig let
- b) nødvendigheden af at undgå vanskeligheder, som ikke kan overvindes rimelig let, og som kan være til skade for en effektiv eksisterende og planlagt fremtidig kulbrinteproduktion, herunder fra felter med marginal økonomisk rentabilitet
- c) nødvendigheden af at respektere behørigt dokumenterede rimelige behov hos ejeren eller operatøren af opstrømsrørledningsnet for transport og forarbejdning af gas og de interesser, som alle andre potentielt berørte brugere af opstrømsrørledningsnettet eller relevante forarbejdnings- eller håndteringsfaciliteter har
- d) nødvendigheden af i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen at anvende deres love og administrative procedurer i forbindelse med tildelingen af autorisationer til produktion eller opstrømsudvikling.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført en ordning til bilæggelse af tvister, der omfatter en af parterne uafhængig myndighed, der har adgang til alle relevante oplysninger, således at tvister vedrørende adgang til opstrømsrørledningsnet kan bilægges hurtigt under hensyn til kriterierne i stk. 2 og antallet af parter, der måtte være involveret i forhandlinger om adgang til sådanne net.

4. I tilfælde af grænseoverskridende tvister gælder tvistbilæggelsesordningen i den medlemsstat, der har jurisdiktion over det opstrømsrørledningsnet, hvortil der nægtes adgang. Når det pågældende net henhører under mere end en medlemsstat i grænseoverskridende tvister, skal de pågældende medlemsstater rådføre sig med hinanden for at sikre, at bestemmelserne i dette direktiv anvendes overensstemmende.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

1. Opstår der en pludselig krise på energimarkedet, eller opstår der fare for personers fysiske sikkerhed, for appa-

raters eller anlægs driftssikkerhed eller systemets integritet, kan en medlemsstat midlertidigt træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger.

2. Sådanne foranstaltninger må ikke forstyrre den måde, hvorpå det indre marked fungerer, mere end højst nødvendigt og må ikke have en rækkevidde, der går ud over det strengt nødvendige for at afhjælpe de pludselige vanskeligheder, der er opstået.

3. Den pågældende medlemsstat underretter omgående de øvrige medlemsstater om foranstaltningerne og underretter samtidig Kommissionen, som kan beslutte, at medlemsstaten skal ændre eller ophæve foranstaltningerne, for så vidt de medfører konkurrenceforvridning og påvirker samhandelen negativt på en måde, som strider imod den fælles interesse.

Artikel 25

1. Hvis et naturgasselskab får eller forventer at få alvorlige økonomiske og finansielle problemer på grund af sine take-or-pay-forpligtelser i henhold til en eller flere kontrakter om køb af gas, kan det ansøge den pågældende medlemsstat eller den udpegede kompetente myndighed om en midlertidig undtagelse fra artikel 15 og/eller 16. Ansøgningerne skal efter medlemsstaternes valg indgives i hvert enkelt tilfælde, enten før eller efter, at der er nægtet adgang til systemet. Medlemsstaterne kan også give naturgasselskabet mulighed for at vælge, om det vil indgive en ansøgning før eller efter, at der er nægtet adgang til systemet. Når et naturgasselskab har nægtet adgang, skal ansøgningen indgives snarest muligt. Ansøgningerne skal ledsages af alle relevante oplysninger om problemets art og omfang samt om de skridt, gasselskabet har taget for at løse problemet.

Hvis alternative løsninger ikke ligger inden for rimelig rækkevidde, kan medlemsstaten eller den udpegede kompetente myndighed under hensyn til stk. 3 beslutte at indrømme en undtagelse.

2. Medlemsstaten eller den hertil udpegede kompetente myndighed skal snarest muligt underrette Kommissionen om sin afgørelse om at indrømme en undtagelse og samtidig fremsende alle relevante oplysninger angående undtagelsen. Disse oplysninger kan forelægges Kommissionen i sammenfattet form, således at Kommissionen kan træffe en velbegrunnet afgørelse. Inden for fire uger efter modtagelsen af denne underretning kan Kommissionen pålægge den pågældende medlemsstat eller udpegede kompetente myndighed at ændre eller at tilbagekalde afgørelsen, hvorved der er indrømmet en undtagelse. Hvis den pågældende medlemsstat eller udpegede kompetente

myndighed ikke efterkommer dette krav inden fire uger, træffes der hurtigt en endelig afgørelse efter procedure I i artikel 2 i afgørelse 87/373/EØF.

Kommissionen behandler forretningsmæssigt følsomme oplysninger fortroligt.

3. Medlemsstaten eller den udpegede kompetente myndighed og Kommissionen skal, når de træffer afgørelse om de i stk. 1 omhandlede undtagelser, navnlig tage hensyn til følgende kriterier:

- a) målsætningen om at skabe et konkurrencepræget gasmarked
- b) behovet for at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste og garantere forsyningsikkerheden
- c) naturgasselskabets stilling på gasmarkedet og den faktiske konkurrence på dette marked
- d) omfanget af de økonomiske og finansielle problemer for naturgasselskaberne og transmissionselskaberne eller for de privilegerede kunder
- e) datoerne for underskrivelsen af og betingelserne i den eller de pågældende kontrakter, herunder i hvor høj grad der heri tages højde for markedsændringer
- f) bestræbelserne for at finde en løsning på problemet
- g) i hvilket omfang selskabet på det tidspunkt, hvor det påtog sig de pågældende take-or-pay-forpligtelser, under hensyn til direktivets bestemmelser med rimelighed kunne have forudset, at der sandsynligvis ville opstå alvorlige problemer
- h) i hvilken grad systemet er sammenkoblet med andre systemer og graden af disses interoperabilitet
- i) de virkninger, som indrømmelse af en undtagelse vil få for den korrekte anvendelse af dette direktiv med henblik på et velfungerende indre marked for naturgas.

En afgørelse om en anmodning om undtagelse vedrørende take-or-pay-kontrakter, der er indgået inden dette direktivs ikrafttræden, må ikke føre til en situation, hvor det er umuligt at finde økonomisk rentable alternative afsætningsmuligheder. Under alle omstændigheder antages det, at gasselskabet ikke har alvorlige vanskeligheder, så længe salget af naturgas ikke falder til under niveauet for minimumsaftagelsesgarantier i take-or-pay-kontrakter om køb af naturgas, eller for så vidt den pågældende take-or-pay-kontrakt om gaskøb kan tilpasses, eller naturgasselskabet kan finde alternative afsætningsmuligheder.

4. Naturgasselskaber, der ikke har fået indrømmet en i stk. 1 omhandlet undtagelse, må ikke eller må ikke længere nægte adgang til systemet på grund af take-or-pay-forpligtelser i henhold til en kontrakt om køb af gas. Medlemsstaterne påser, at de relevante bestemmelser i kapitel VI overholdes.

5. Enhver undtagelse, der indrømmes i henhold til ovennævnte bestemmelser, skal være behørigt begrundet. Kommissionen offentliggør afgørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

6. Kommissionen forelægger inden fem år efter dette direktivs ikrafttræden en beretning om erfaringerne med anvendelsen af denne artikel, således at Europa-Parlamentet og Rådet rettidigt kan overveje behovet for ændringer af denne artikel.

Artikel 26

1. Medlemsstater, som ikke er direkte tilsluttet en anden medlemsstats sammenkoblede system, og som kun har en enkelt ekstern hovedleverandør, kan fravige artikel 4, artikel 18, stk. 1, 2, 3, 4 og 6, og/eller artikel 20 i dette direktiv. En leverandør med en markedsandel på over 75 % betragtes som en hovedleverandør. En sådan undtagelse udløber automatisk i det øjeblik, hvor mindst en af disse betingelser ikke længere er opfyldt. Sådanne undtagelser meddeles Kommissionen.

2. En medlemsstat, der kan anses for at være et marked under ombygning, og hvor gennemførelsen af dette direktiv volder væsentlige problemer uden forbindelse med de i artikel 25 nævnte kontraktlige take-or-pay-forpligtelser, kan fravige artikel 4, artikel 18, stk. 1, 2, 3, 4 og 6, og/eller artikel 20. En sådan undtagelse udløber automatisk i det øjeblik, hvor den pågældende medlemsstat ikke længere kan anses for at være et marked under opbygning. Sådanne undtagelser meddeles Kommissionen.

3. Hvis gennemførelsen af dette direktiv volder væsentlige problemer i et begrænset geografisk område i en medlemsstat, navnlig med hensyn til udvikling af transmissionsinfrastrukturen, kan medlemsstaten med henblik på investeringsfremme og på udvikling af dette område anmode Kommissionen om en midlertidig undtagelse fra artikel 4, artikel 18, stk. 1, 2, 3, 4 og 6, og/eller artikel 20 for det pågældende område.

4. Kommissionen kan indrømme en undtagelse som nævnt i stk. 3 under hensyntagen især til følgende kriterier:

- behovet for infrastrukturinvesteringer, som ikke vil være rentable på et konkurrencepræget marked
- det fornødne investeringsniveau og udsigterne til et rimeligt afkast
- gassystemets størrelse og udbygningsgrad i det pågældende område
- udsigterne for det pågældende gasmarked
- det pågældende områdes eller den pågældende regions geografiske størrelse og karakteristika, og
- de socioøkonomiske og demografiske faktorer.

Der kan kun indrømmes en undtagelse, hvis der ikke findes nogen gasinfrastruktur i det pågældende område, eller hvis en sådan har eksisteret i mindre end ti år. Den midlertidige undtagelse må ikke indrømmes i mere end ti år efter den første gasforsyning i området.

5. Kommissionen underretter under iagttagelse af kravet om fortrolighed medlemsstaterne om disse ansøgninger, inden den træffer en afgørelse i henhold til stk. 4. Denne afgørelse samt de undtagelser, der er nævnt i stk. 1 og 2, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 27

1. Kommissionen forelægger inden udgangen af det første år efter direktivets ikrafttræden Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om de harmoniseringsbehov, der ikke er kædet sammen med bestemmelserne i dette direktiv. Om nødvendigt forelægger Kommissionen sammen med beretningen de harmoniseringsforslag, som er nødvendige, for at det indre marked for naturgas kan fungere effektivt.

2. Europa-Parlamentet og Rådet tager stilling til disse forslag senest to år efter, at de er forelagt.

Artikel 28

Kommissionen tager anvendelsen af dette direktiv op til revision og forelægger en beretning om de erfaringer, der er gjort med det indre marked for naturgas og med gennemførelsen af de generelle bestemmelser i artikel 3, således at Europa-Parlamentet og Rådet på baggrund af de indhøstede erfaringer i god tid kan overveje muligheden for yderligere at styrke det indre marked for naturgas, som skal kunne få virkning ti år efter direktivets ikrafttræden.

Artikel 29

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest to år efter den i artikel 30 fastsatte dato. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 30

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 31

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 22. juni 1998.

På Europa-Parlamentets vegne

J. M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

J. CUNNINGHAM

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 98/31/EF

af 22. juni 1998

om ændring af Rådets direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut ⁽³⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De risici, der er forbundet med handel med råvarer og råvarebaserede afledte instrumenter, er på nuværende tidspunkt omfattet af Rådets direktiv 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter ⁽⁵⁾; de markedsrisici, der er forbundet med disse positioner, er imidlertid ikke dækket præcist af direktiv 89/647/EØF; det er nødvendigt at udvide begrebet handelsbeholdning til at omfatte positioner i råvarer eller råvarebaserede afledte instrumenter, som holdes i handelsøjemed, og som hovedsageligt er forbundet med markedsrisici; institutterne skal overholde nærværende direktivs bestemmelser med hensyn til dækningen af råvarerisici for alle transaktioner; Fællesskabet ser med voksende bekymring på grove tilfælde af svig, begået af visse handlende i råvarefutures,

hvilket truer futurehandelens image og integritet; det er ønskeligt, at Kommissionen tager op til overvejelse at fastsætte passende rammebestemmelser for tilsyn for at forhindre denne svigagtige praksis i fremtiden;

(2) ved Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ⁽⁶⁾ er der fastsat en standardmetode til beregning af kapitalkrav til markedsrisici, som investeringsselskaber og kreditinstitutter påtager sig; nogle institutter har udviklet egne risikostyringssystemer (interne modeller), der skal måle de markedsrisici, som investeringsselskaber og kreditinstitutter løber, mere præcist end standardmetoden; brugen af mere præcise metoder til måling af risici bør fremmes;

(3) brugen af sådanne interne modeller til beregning af kapitalkrav kræver stringente interne kontrolordninger og bør anerkendes og underlægges tilsyn af de kompetente myndigheder; det skal ved hjælp af »back-testing« kontrolleres, om resultaterne af beregningerne på grundlag af den interne model fortsat er troværdige;

(4) det er hensigtsmæssigt, at de kompetente myndigheder kan tillade, at den krævede margen for børshandlede futures og optioner og, i en overgangsperiode, for afledte instrumenter af samme art, der handles »over-the-counter« (OTC), kan anvendes i stedet for det kapitalkrav, der beregnes for sådanne instrumenter i henhold til nærværende direktiv, forudsat at dette ikke fører til et kapitalkrav, der er lavere end det kapitalkrav, der er beregnet i overensstemmelse med de andre metoder, der er fastsat i nærværende direktiv; såfremt dette princip anvendes, kræves det ikke, at ækviva-

⁽¹⁾ EFT C 240 af 6.8.1997, s. 24, og EFT C 118 af 17.4.1998, s. 16.

⁽²⁾ EFT C 19 af 21.1.1998, s. 9.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 7. oktober 1997.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 18. december 1997 (EFT C 14 af 19.1.1998), Rådets fælles holdning af 9. marts 1998 (EFT C 135 af 30.4.1998, s. 7) og Europa-Parlamentets afgørelse af 30. april 1994 (EFT C 152 af 18.5.1998). Rådets afgørelse af 19. maj 1998.

⁽⁵⁾ EFT L 386 af 30.12.1989, s. 14. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/32/EF (se side 26 i denne Tidende).

⁽⁶⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1. Direktivet er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF (se side 29 i denne Tidende).

lensen mellem den krævede margen og kapitalkravene, der er beregnet i overensstemmelse med de andre metoder, der er beskrevet i nærværende direktiv, konstant skal kontrolleres af de institutter, der anvender dette princip;

- (5) de bestemmelser, der er vedtaget i en bredere international sammenhæng, kan reducere kapitalkravene for kreditinstitutter fra tredjelande med henblik på at fremme brugen af mere avancerede risikostyringsmetoder på grundlag af interne modeller; disse kreditinstitutter konkurrerer med investeringsselskaber og kreditinstitutter med vedtægtsmæssigt hjemsted i medlemsstaterne; det er udelukkende ved ændring af direktiv 93/6/EØF, at investeringsselskaber og kreditinstitutter med vedtægtsmæssigt hjemsted i medlemsstaterne kan få et tilsvarende incitament til at udvikle og bruge interne modeller;
- (6) med henblik på beregning af kapitalkrav til markedsrisici bør positioner i guld og guldderivat behandles på samme måde som valutapositioner;
- (7) emission af ansvarlig kapital skal ikke automatisk udelukke en emittents aktier fra at indgå i en aktiebeholdning, der opfylder betingelserne for en vægtning af den specifikke risiko på 2 % i henhold til bilag I, punkt 33, til direktiv 93/6/EØF;
- (8) dette direktiv ligger på linje med det arbejde, som et internationalt banktilsynsforum har udført med hensyn til den tilsynsmæssige behandling af markedsrisici og af positioner i råvarer og råvarebaserede afledte instrumenter;
- (9) for at sikre en smidig anvendelse af dette direktiv er det nødvendigt at indføre en overgangsordning på frivillig basis vedrørende egenkapitalen gældende for investeringsselskaber og kreditinstitutter, der handler med råvarer i betydeligt omfang, som har en diversificeret råvareportefølje, men som endnu ikke er i stand til at anvende modeller til beregning af kapitalkravet for råvarerisiko;
- (10) vedtagelsen af dette direktiv er det mest velegnede middel til at nå de ønskede mål, og det går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 93/6/EØF ændres således:

1) Artikel 2 ændres således:

a) Nr. 6), litra a), og nr. 6), litra b), indledningen og nr. i) og ii), affattes således:

»a) de positioner i finansielle instrumenter, råvarer og råvarebaserede afledte instrumenter, som et institut indehaver for egen regning med henblik på videresalg, og/eller som instituttet tager for på kort sigt at få fordel af faktiske og/eller forventede forskelle mellem købs- og salgspriser eller af andre pris- og renteændringer, og positioner i finansielle instrumenter, råvarer og råvarebaserede afledte instrumenter, der skyldes matched principal broking, eller positioner, der tages for at afdække andre dele af handelsbeholdningen

b) engagementer, der skyldes uafviklede transaktioner, free deliveries og afledte instrumenter, der handles »over-the-counter« (OTC), som omhandlet i bilag II, punkt 1, 2, 3, og 5, engagementer, der skyldes genkøbsaftaler og udlån af værdipapirer og råvarer, der er baseret på værdipapirer eller råvarer, som indgår i handelsbeholdningen i henhold til litra a), som omhandlet i bilag II, punkt 4, og under forudsætning af, at de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil, engagementer, der skyldes omvendte genkøbsaftaler og indlån af værdipapirer og råvarer, beskrevet i samme punkt, der opfylder enten betingelserne i nr. i), ii), iii) og v) eller betingelserne i nr. iv) og v):

i) engagementerne værdiansættes dagligt til markedsværdi efter fremgangsmåderne i bilag II

ii) sikkerheden justeres for at tage hensyn til væsentlige ændringer i værdien af de værdipapirer eller råvarer, der indgår i den pågældende aftale eller transaktion, i overensstemmelse med en regel, der kan accepteres af de kompetente myndigheder«.

b) Nr. 15) og 16) affattes således:

»15) »warrant«, et værdipapir, som giver ihænde-haveren ret til at købe et underliggende aktiv til en fastsat kurs i warrantens løbetid eller ved dens udløb. Den kan afvikles ved levering af den underliggende værdi selv eller ved kontant afregning

- 16) »lagerfinansiering«, positioner, hvor et fysisk lager er solgt på termin, og hvor kapitalomkostningerne er låst fast indtil terminsdagen«.
- c) Nr. 17), første afsnit, affattes således:
- »17) »genkøbsaftale« og »omvendt genkøbsaftale«, en aftale, hvorved et institut eller dets medkontrahent overdrager værdipapirer, råvarer eller garanterede rettigheder til at erhverve værdipapirer eller råvarer, når den pågældende garanti gives af en anerkendt børs, der er i besiddelse af rettighederne til værdipapirerne eller råvarerne, og når aftalen ikke giver et institut mulighed for at overdrage eller pantsætte et bestemt værdipapir eller en bestemt råvare til mere end én medkontrahent ad gangen, og samtidig forpligter sig til at købe dem (eller andre værdipapirer eller råvarer af samme type) tilbage til en nærmere angiven pris og på et senere tidspunkt, der er nærmere angivet, eller som skal angives nærmere, af overdrageren; dette vil være en »genkøbsaftale« for det institut, der sælger værdipapirerne eller råvarerne, og en »omvendt genkøbsaftale« for det institut, der køber dem.«
- d) Nr. 18) affattes således:
- »18) »udlån af værdipapirer eller råvarer« og »indlån af værdipapirer eller råvarer«, en transaktion, hvorved et institut eller dets medkontrahent overdrager værdipapirer eller råvarer mod passende sikkerhed og under betingelse af, at låntageren vil tilbagelevere værdipapirer eller råvarer af samme type på et senere tidspunkt, eller når overdrageren anmoder herom; dette vil være »udlån af værdipapirer eller råvarer« for et institut, der overdrager værdipapirer eller råvarer, og »indlån af værdipapirer eller råvarer« for et institut, til hvilket de overdrages.
- Indlån af værdipapirer eller råvarer anses for at være en transaktion mellem markedsdeltagere, når medkontrahenten er underkastet samordning med hensyn til tilsyn på EF-plan eller er et kreditinstitut i zone A i henhold til direktiv 89/647/EØF eller et anerkendt investeringsselskab fra et tredjeland, eller transaktionen er foretaget med et anerkendt clearinginstitut eller en anerkendt børs.«
- 2) Artikel 4, stk. 1, første afsnit, nr. i) og ii), affattes således:
- »i) kapitalkravene beregnet efter bilag I, II og VI og i givet fald bilag VIII for deres handelsbeholdningsaktiviteter
- ii) kapitalkravene beregnet efter bilag III og VII og i givet fald bilag VIII for deres samlede aktiviteter«.
- 3) Artikel 5, stk. 2, affattes således:
- »2. Uanset stk. 1 overvåger og kontrollerer de institutter, der beregner kapitalkravene for deres handelsbeholdningsaktiviteter ifølge bilag I og II og i givet fald bilag VIII, deres store engagementer i overensstemmelse med direktiv 92/121/EØF med de ændringer, der er fastlagt i bilag VI til nærværende direktiv.«
- 4) Artikel 7, stk. 10, og artikel 7, stk. 11, indledningen, affattes således:
- »10. Udøves den i stk. 7 og 9 omhandlede ret til at indrømme fritagelse ikke, kan de kompetente myndigheder, med henblik på beregning af kapitalkravene i bilag I og VIII og engagementerne over for kunder i bilag VI på et konsolideret grundlag, tillade, at positioner i ét instituts handelsbeholdning modregnes i positioner i et andet instituts handelsbeholdning i henhold til bestemmelserne i bilag I, VI og VIII.
- Herudover kan de tillade, at valutapositioner i ét institut modregnes i valutapositioner i et andet institut i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag III og/eller VIII. De kan desuden tillade, at råvarepositioner i ét institut modregnes i råvarepositioner i et andet institut i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VII og/eller VIII.
11. De kompetente myndigheder kan også tillade modregning af handelsbeholdning og henholdsvis valuta- og råvarepositioner i foretagender, der er hjemmehørende i tredjelande, hvis de nedenfor anførte betingelser er opfyldt samtidig:«
- 5) Artikel 8, stk. 5, affattes således:
- »5. De kompetente myndigheder skal kræve, at institutterne straks indberetter tilfælde, hvor deres medkontrahenter i genkøbs- og omvendte genkøbsaftaler eller i transaktioner angående udlån og indlån af værdipapirer og råvarer misligholder deres forpligtelser. Kommissionen giver Rådet meddelelse om de pågældende tilfælde og konsekvenserne heraf for behandlingen af sådanne aftaler og transaktioner i dette direktiv senest tre år efter den i artikel 12 omhandlede dato. I meddelelsen skal det også beskri-

ves, hvorledes de pågældende institutter opfylder de betingelser i nr. i)–v) i artikel 2, nr. 6, litra b), der gælder for dem, herunder især betingelsen i nr. v). Endvidere skal det nøjagtigt angives, hvilke ændringer der har fundet sted med hensyn til det relative omfang af institutternes sædvanlige udlån og deres udlån gennem omvendte genkøbsaftaler og transaktioner bestående af indlån af værdipapirer eller indlån af råvarer. Finder Kommissionen på grundlag af meddelelsen samt andre oplysninger, at det er nødvendigt med yderligere sikkerhedsforanstaltninger for at undgå misbrug, fremsætter den passende forslag.»

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11a

Indtil den 31. december 2006 kan medlemsstaterne tillade deres institutter at anvende de udsvings- («spread»), overførsels- («carry») og outright-minimumssatser, der er anført i nedenstående tabel, i stedet for de satser, der er fastsat i bilag VII, punkt 13, 14, 17 og 18, forudsat at institutterne efter de kompetente myndigheds opfattelse:

- i) i betydeligt omfang handler med råvarer
- ii) har en diversificeret råvareportefølje
- iii) endnu ikke er i stand til at anvende interne modeller til beregning af deres kapitalkrav for råvarerisiko, jf. bilag VIII.

Tabel

	Ædle metaller (undtagen guld)	Uædle metaller	Landbrugsprodukter («softs»)	Andre råvarer, herunder energiprodukter
Udsvingsssats (%) («spread rate»)	1,0	1,2	1,5	1,5
Overførselssats (%) («carry rate»)	0,3	0,5	0,6	0,6
Outrightsats (%)	8	10	12	15

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvorledes de anvender denne artikel.»

- 7) Bilag I, II, III og V ændres, og bilag VII og VIII tilføjes som anført i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 24 måneder efter dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de væsentlige bestemmelser i national ret, som de vedtager på det område, der omfattes af nærværende direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 22. juni 1998.

På Europa-Parlamentets vegne

J. M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

J. CUNNINGHAM

Formand

BILAG

1) Bilag I ændres således:

a) Punkt 4, sidste punktum, erstattes af følgende:

»De kompetente myndigheder kan tillade, at kapitalkravet for en børshandlet future svarer til den margen, der kræves af børsen, hvis de er sikre på, at det er et nøjagtigt mål for den risiko, der er forbundet med den pågældende future, og at det mindst svarer til det kapitalkrav for en future, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag VIII. Indtil den 31. december 2006 kan de kompetente myndigheder også tillade, at kapitalkravet for en OTC-kontrakt baseret på afledte instrumenter af den type, der er henvist til i dette punkt, og som cleares på et clearinginstitut, der er anerkendt af dem, svarer til den margen, der kræves af clearinginstituttet, hvis de er sikre på, at det er et nøjagtigt mål for den risiko, der er forbundet med den kontrakt, der er baseret på afledte instrumenter, og at det mindst svarer til det kapitalkrav for den pågældende kontrakt, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag VIII.«

b) Punkt 5, tredje afsnit, affattes således:

»De kompetente myndigheder kræver, at der er sikkerhed for de øvrige risici i forbindelse med optioner, ud over deltarisikoen. De kompetente myndigheder kan tillade, at kapitalkravet for en udstedt børshandlet option sættes som lig med den af børsen krævede margen, hvis de er sikre på, at den er et nøjagtigt mål for den med optionen forbundne risiko, og at den mindst svarer til det kapitalkrav for en option, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag VIII. Indtil den 31. december 2006 kan de kompetente myndigheder også tillade, at kapitalkravet for en OTC-option, som cleares på et clearinginstitut, der er anerkendt af dem, svarer til den margen, der kræves af clearinginstituttet, hvis de er sikre på, at den er et nøjagtigt mål for den med optionen forbundne risiko, og at den mindst svarer til det kapitalkrav for en OTC-option, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag VIII. Derudover kan de tillade, at kapitalkravet for en erhvervet børshandlet option eller OTC-option er det samme som for det underliggende instrument, dog med den begrænsning, at det deraf følgende kapitalkrav ikke må overstige optionens markedsværdi. Kapitalkravet for en udstedt OTC-option fastsættes i forhold til det underliggende instrument.«

c) Punkt 6 affattes således:

»6. Warrants vedrørende gældsinstrumenter eller aktier behandles på samme måde som beskrevet for optioner i punkt 5.«

d) Punkt 33, nr. i), affattes således:

»i) aktierne må ikke være udstedt af emittenter, som kun har udstedt handlede gældsinstrumenter, som i øjeblikket falder ind under 8 %-kravet i tabel 1 i punkt 14 eller et lavere krav, blot fordi de er garanteret eller sikret.«

2) Bilag II ændres således:

a) Punkt 1 affattes således:

»1. For transaktioner, hvor gældsinstrumenter, aktier og råvarer (eksklusive genkøbs- og omvendte genkøbsaftaler samt ud- og indlån af værdipapirer eller råvarer) stadig er uafviklede efter det fastsatte leveringstidspunkt, skal instituttet beregne prisdifferencen. Den beregnes som forskellen mellem den aftalte afviklingspris for det pågældende gældsinstrument, den pågældende aktie eller råvare og den aktuelle markedsværdi, hvor forskellen vil kunne påføre instituttet tab. Forskellen multipliceres med den relevante faktor i kolonne A i tabellen i punkt 2, hvorved kapitalkravet fremkommer.«

b) Punkt 3.1 og 3.2 affattes således:

»3.1. Et institut skal være i besiddelse af kapital til dækning af medkontrahentrisiko, såfremt:

- i) det har betalt for værdipapirer eller råvarer inden modtagelsen, eller hvis det har leveret værdipapirer eller råvarer, før det har modtaget betaling for dem, og
- ii) der for så vidt angår grænseoverskridende transaktioner er gået en dag eller mere, siden instituttet foretog betalingen eller leveringen.

3.2. Kapitalkravet vil være 8 % af værdien af de ikke-leverede værdipapirer eller råvarer eller af instituttets kontante tilgodehavende ganget med den risikovægtning, der gælder for den pågældende medkontrahent.«

c) Overskriften til og første afsnit af punkt 4.1 affattes således:

»Genkøbs- og omvendte genkøbsaftaler samt ud- og indlån af værdipapirer eller råvarer

4.1. For genkøbsaftaler og udlån af værdipapirer eller råvarer, baseret på værdipapirer eller råvarer, der indgår i handelsbeholdningen, beregner instituttet forskellen mellem værdipapirernes eller råvarernes markedsværdi og det beløb, instituttet har lånt, eller markedsværdien af sikkerheden, hvis denne forskel er positiv. For omvendte genkøbsaftaler og indlån af værdipapirer eller råvarer beregner instituttet forskellen mellem det beløb, instituttet har udlånt, eller markedsværdien af sikkerheden og markedsværdien af de værdipapirer eller råvarer, det har modtaget, hvis denne forskel er positiv.«

3) Bilag III ændres således:

a) Punkt 1 affattes således:

»1. Hvis summen af instituttets samlede nettovalutaposition og dets nettoguldposition, beregnet som angivet nedenfor, overstiger 2 % af den samlede egenkapital, skal det multiplicere summen af instituttets nettovalutaposition og nettoguldposition med 8 % for at beregne sit kapitalkrav til dækning af valutarisiko.

Indtil den 31. december 2004 kan de kompetente myndigheder tillade institutterne at beregne deres kapitalkrav ved at multiplicere det beløb, hvormed summen af den samlede nettovalutaposition og nettoguldpositionen overstiger 2 % af den samlede egenkapital, med 8 %.«

b) Punkt 3.1 og 3.2 affattes således:

»3.1. Først beregnes instituttets åbne nettoposition i hver enkelt valuta (inklusive indberetningsvalutaen) og i guld. Denne position består af summen af følgende (positive eller negative) elementer:

- nettospotpositionen (dvs. alle aktivposter minus alle passivposter, inklusive påløbne, men endnu ikke forfaldne renter, i den pågældende valuta eller, for gulds vedkommende, nettospotpositionen i guld)
- nettoterminspositionen (dvs. alle beløb, der vil indgå, minus alle beløb, der skal udbetales i henhold til valuta- og guldfutures og den for valuta- og guldsvars underliggende hovedstol, der ikke indgår i spotpositionen)
- uigenkaldelige garantier (og lignende instrumenter), der med sikkerhed vil blive effektive og kan forventes at være uerholdelige
- fremtidige nettoindtægter/-udgifter, der endnu ikke er modtaget/afholdt, men som allerede er fuldt afdækket; (efter de indberettende institutters skøn og med de kompetente myndigheders forudgående godkendelse kan fremtidige nettoindtægter/-udgifter, der endnu ikke er bogført, men som allerede er fuldt afdækket gennem valutaterminsforretninger, medtages her. Et sådant skøn skal anvendes konsekvent)
- nettodelta- (eller deltabaseret) ækvivalent af den samlede mængde af valuta- og guldoptioner
- markedsværdien af andre optioner (dvs. ikke-valuta- og ikke-guldoptioner)

- de positioner, som et institut bevidst har taget for at afdække sin egenkapitalprocent mod den negative virkning af valutakursændringer, kan udelades fra beregningen af de åbne nettovalutapositioner. Sådanne positioner bør være af ikke-handelsmæssig eller strukturel karakter, og udeladelse heraf samt enhver ændring i betingelserne for udeladelsen skal godkendes af de kompetente myndigheder. Samme fremgangsmåde på samme betingelser som ovenfor kan anvendes på positioner, som et institut besidder vedrørende poster, der allerede er fratrukket ved beregningen af egenkapitalen.
- 3.2. De kompetente myndigheder skal kunne tillade institutter at anvende nettonutidsværdien, når de beregner den åbne nettoposition i hver enkelt valuta og i guld.«
- c) Punkt 4, første punktum, affattes således:
- »4. Dernæst omregnes korte og lange nettopositioner i hver enkelt valuta, bortset fra indberetningsvalutaen, og korte eller lange nettopositioner i guld til indberetningsvalutaen til markeds-spotkurs.«
- d) Punkt 7 affattes således:
- »7. For det andet kan de kompetente myndigheder indtil den 31. december 2004 tillade institutterne at anvende en alternativ metode til de i punkt 1-6 omhandlede til opfyldelse af dette bilags bestemmelser. Det kapitalkrav, som denne metode indebærer, skal være tilstrækkeligt til, at det overstiger 2 % af den åbne nettoposition som beregnet i punkt 4, og at det på grundlag af en analyse af valutakursbevægelserne i alle de rullende perioder på ti hverdage over de seneste tre år overstiger det sandsynlige tab i 99 % eller mere af tiden.
- Den alternative metode, der beskrives i første afsnit, må kun anvendes under følgende omstændigheder:
- i) beregningsformlen og korrelationskoefficienterne fastsættes af de kompetente myndigheder på grundlag af deres analyse af valutakursbevægelserne
 - ii) de kompetente myndigheder reviderer korrelationskoefficienterne regelmæssigt på baggrund af udviklingen på valutamarkedene.«
- 4) Bilag V ændres således:
- a) Punkt 2, første punktum, affattes således:
- »Uanset punkt 1 kan de kompetente myndigheder tillade, at institutter, der skal opfylde kapitalkravene i bilag I, II, III, IV, VI, VII og VIII, anvender en alternativ definition ved opfyldelsen af disse krav alene.«
- b) Punkt 4 affattes således:
- »4. Den ansvarlige indskudskapital, jf. punkt 2, litra c), må ikke overstige 150 % af den oprindelige egenkapital, som skal opfylde kapitalkravene i bilag I, II, III, IV, VI, VII og VIII, og kan kun nærme sig dette maksimum under særlige omstændigheder, som kan accepteres af de relevante myndigheder.«
- c) Punkt 6 og 7 affattes således:
- »6. De kompetente myndigheder kan tillade, at investeringsselskaber overskrider det i punkt 4 nævnte loft for ansvarlig indskudskapital, hvis de ud fra et forsigtighedssynspunkt finder det forsvarligt, og forudsat at summen af denne ansvarlige indskudskapital og de i punkt 5 nævnte komponenter ikke overstiger 200 % af den oprindelige egenkapital, der skal opfylde kapitalkravene i bilag I, II, III, IV, VI, VII og VIII, eller 250 % af samme beløb, hvis investeringsselskabet fratrækker de i punkt 2, litra d), nævnte aktiver ved beregningen af sin egenkapital.
 - 7. De kompetente myndigheder kan tillade, at et kreditinstitut overskrider det i punkt 4 nævnte loft for den ansvarlige indskudskapital, hvis de ud fra et forsigtighedssynspunkt finder det forsvarligt, og forudsat at summen af denne ansvarlige indskudskapital og de i punkt 5 nævnte komponenter ikke overstiger 250 % af den oprindelige egenkapital, der skal opfylde kapitalkravene i bilag I, II, III, VI, VII og VIII.«

5) Følgende bilag tilføjes:

»BILAG VII
RÅVARERISIKO

1. Alle positioner i råvarer eller råvarebaserede afledte instrumenter anføres i standardmåleenheden. Spotprisen for de enkelte råvarer udtrykkes i indberetningsvalutaen.
2. Positioner i guld eller guldderivater betragtes som værende underlagt valutarisiko og behandles i henhold til bilag III eller i givet fald bilag VIII med hensyn til beregningen af markedsrisikoen.
3. Med hensyn til dette bilag kan positioner, hvis eneste formål er lagerfinansiering, udelades ved råvarerisikoberegningen.
4. Rente- og valutarisici, der ikke er omfattet af andre bestemmelser i dette bilag, indgår i beregningen af den generelle risiko for handlede gældsinstrumenter og beregningen af valutarisikoen.
5. Når den korte position forfalder før den lange, sikrer instituttet sig mod den risiko for likviditetsmangel, der kan forekomme på nogle markeder.
6. Med henblik på anvendelsen af punkt 19 er overskuddet af instituttets lange (korte) positioner i forhold til dets korte (lange) positioner i samme råvarer og identiske råvarefutures, optioner og warrants dets nettoposition i hver af de enkelte råvarer. De kompetente myndigheder tillader, at positioner i afledte instrumenter behandles som angivet i punkt 8, 9 og 10 som positioner i den underliggende råvare.
7. De kompetente myndigheder kan betragte følgende positioner som positioner i samme råvare:
 - positioner i forskellige underkategorier af råvarer i tilfælde, hvor underkategorierne kan erstatte hinanden indbyrdes, og
 - positioner i lignende råvarer, hvis de er næsten indbyrdes substituerbare, og hvis der helt klart kan konstateres en korrelation på mindst 0,9 mellem prisbevægelserne over en minimumsperiode på et år.

Særlige instrumenter

8. Råvarefutures og terminsforpligtelser til køb eller salg af individuelle råvarer inkorporeres i vurderingssystemet som nominelle beløb på grundlag af standardmåleenheden og tildeles en løbetid på grundlag af udløbsdatoen. De kompetente myndigheder kan tillade, at kapitalkravet for en børshandlet futurekontrakt sættes som lig med den af børsen krævede margin, hvis de er sikre på, at den er et nøjagtigt mål for den med futurekontrakten forbundne risiko, og at den mindst svarer til det kapitalkrav for en future, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag VIII. Indtil den 31. december 2006 kan de kompetente myndigheder også tillade, at kapitalkravet for en OTC-kontrakt vedrørende råvarebaserede afledte instrumenter af den type, der er henvist til i dette punkt, og som clears på et clearinginstitut, der er anerkendt af dem, svarer til den margin, der kræves af clearinginstituttet, hvis de er sikre på, at det er et nøjagtigt mål for den risiko, der er forbundet med den pågældende kontrakt, og at det mindst svarer til det kapitalkrav for den pågældende kontrakt, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag VIII.
9. Råvareswaps, hvor en fast pris udgør det ene element i transaktioner og den aktuelle markedspris det andet, indgår i løbetidstabellen som en serie positioner, der svarer til kontraktens anslåede beløb, hvor en enkelt position svarer til hver betaling på swap'en og indpasses i løbetidsbåndet i tabellen i punkt 13 i overensstemmelse hermed. Positioner er lange, hvis instituttet betaler en fast pris og får en variabel pris, og korte, hvis instituttet får en fast pris og betaler en variabel pris.

Råvareswaps, hvis transaktionselementer er forskellige råvarer, indplaceres i de relevante kategorier i løbetidsmetoden.

10. Optioner baseret på råvarer eller råvarebaserede afledte instrumenter behandles med henblik på dette bilag, som om de var positioner af samme værdi som det underliggende instrument, som optionen vedrører, multipliceret med optionens delta. De kan modregnes med en hvilken som helst modsvarende position i samme underliggende råvare eller råvarebaserede afledte instrument. Det anvendte delta er det, der gælder for den pågældende børs, det, der er beregnet af de kompetente myndigheder, eller, hvor sådanne ikke findes, eller for OTC-optioner, det, der beregnes af instituttet selv, såfremt de kompetente myndigheder finder den model, der anvendes af instituttet, rimelig.

De kompetente myndigheder kan imidlertid også foreskrive, at institutter beregner deres deltaer efter en metode, der angives af de kompetente myndigheder.

De kompetente myndigheder kræver, at der er sikkerhed for de øvrige risici i forbindelse med råvareoptioner, ud over deltarisiko. De kompetente myndigheder kan tillade, at kapitalkravet for en udstedt børshandlet råvareoption sættes lig med den af børsen krævede margin, hvis de er sikre på, at den er et nøjagtigt mål for den med optionen forbundne risiko, og at den mindst svarer til det kapitalkrav for en option, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag VIII. Indtil den 31. december 2006 kan de kompetente myndigheder også tillade, at kapitalkravet for en OTC-råvareoption, som cleares af et clearinginstitut, der er anerkendt af dem, svarer til den margin, der kræves af clearinginstituttet, hvis de er sikre på, at det er et nøjagtigt mål for den risiko, der er forbundet med optionen, og at det mindst svarer til det kapitalkrav for en OTC-option, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag VIII. Derudover kan de tillade, at kapitalkravet for en erhvervet, børshandlet råvareoption eller OTC-råvareoption er det samme som for den underliggende råvare, dog med den begrænsning, at det deraf følgende kapitalkrav ikke må overstige optionens markedsværdi. Kapitalkravet for en udstedt OTC-option fastsættes i forhold til den underliggende råvare.

11. Warrants vedrørende råvarer behandles på samme måde som råvareoptioner i punkt 10.
12. Overdrageren af råvarer eller garanterede rettigheder til at erhverve råvarer under en genkøbsaftale og udlåneren af råvarer i en råvareudlånsaftale skal medtage råvarerne i beregningen af sit kapitalkrav i medfør af dette bilag.
- a) *Løbetidsmetoden*
13. Instituttet anvender en separat løbetidsmetode i overensstemmelse med tabellen nedenfor for hver af de enkelte råvarer. Alle positioner i denne råvare og alle positioner, der betragtes som positioner i samme råvare i henhold til punkt 7, opføres i de relevante løbetidsbånd. Fysiske lagre opføres i første løbetidsbånd.

Løbetidsbånd (1)	Udsvingssats (%) (2)
0 ≤ 1 måned	1,50
> 1 ≤ 3 måneder	1,50
> 3 ≤ 6 måneder	1,50
> 6 ≤ 12 måneder	1,50
> 1 ≤ 2 år	1,50
> 2 ≤ 3 år	1,50
> 3 år	1,50

14. De kompetente myndigheder kan tillade, at positioner, som er, eller som i henhold til punkt 7 betragtes som, positioner i samme råvare, bliver modregnet og opført i de relevante løbetidsbånd på et nettogrundlag for
- positioner i kontrakter, der udløber på den samme dato, og

- positioner i kontrakter, der udløber inden for ti dage efter hinanden, hvis kontrakterne handles på markeder med daglige leveringstidspunkter.
15. Derefter adderer instituttet de vægtede lange positioner og de vægtede korte positioner i hvert løbetidsbånd. Størrelsen af førstnævnte (sidstnævnte), der matches af sidstnævnte (førstnævnte) i et givet løbetidsbånd, er de matchede positioner i det pågældende løbetidsbånd, medens den resterende lange eller korte position er den umatchedede position i samme løbetidsbånd.
16. Den del af den umatchedede lange (korte) position i et givet løbetidsbånd, der matches af en umatched kort (lang) position i et løbetidsbånd længere ude, er den matchede position mellem de to løbetidsbånd. Den del af den umatchedede lange eller korte position, der ikke kan matches på denne måde, er den umatchedede position.
17. Instituttets kapitalkrav for hver enkelt råvare beregnes på grundlag af den relevante løbetidsmetode som summen af følgende:
- summen af de matchede lange og korte positioner, ganget med den relevante spreadsats som anført i søjle 2 i tabellen i punkt 13 for hvert løbetidsbånd og med råvarens spotpris
 - den matchede position mellem to løbetidsbånd for hvert løbetidsbånd, hvortil en umatched position overføres, ganget med 0,6 % carriesats og med råvarens spotpris
 - de resterende umatchedede positioner, ganget med 15 % (outrightats) og med råvarens spotpris.
18. Instituttets samlede kapitalkrav for råvarerisikoen beregnes som summen af kapitalkravene, beregnet for hver enkelt råvare i overensstemmelse med punkt 17.
- b) *Forenklet metode*
19. Instituttets kapitalkrav for hver enkelt råvare beregnes som summen af følgende:
- 15 % af nettopositionen, lang eller kort, ganget med råvarens spotpris, og
 - 3 % af bruttopositionen, lang plus kort, ganget med råvarens spotpris.
20. Instituttets samlede kapitalkrav for råvarerisikoen beregnes som summen af kapitalkravene, beregnet for hver enkelt råvare i overensstemmelse med punkt 19.

BILAG VIII

INTERNE MODELLER

- De kompetente myndigheder kan på de betingelser, der er fastsat i dette bilag, give institutter bemyndigelse til at beregne deres kapitalkrav for positionsrisiko, valutarisiko og/eller råvarerisiko efter deres egne interne risikostyringsmodeller i stedet for eller i kombination med de metoder, der er beskrevet i bilag I, III og VII. I hvert enkelt tilfælde kræves de kompetente myndigheders udtrykkelige anerkendelse af brugen af disse modeller i kapitaldækningsøjemed.
- Anerkendelsen skal kun gives, hvis de kompetente myndigheder er overbevist om, at instituttets risikostyringssystem er velfungerende og gennemføres på betryggende vis, og at særlig følgende kvalitative normer overholdes:
 - Den interne risikoberegningsmodel skal være tæt integreret i instituttets daglige risikostyringsproces og danner grundlag for rapportering af risikoeksponering til instituttets overordnede ledelse.
 - Instituttet skal have en risikokontrolafdeling, der er uafhængig af handelsafdelingen, og som rapporterer direkte til den overordnede ledelse. Afdelingen har til opgave at udforme og implementere instituttets risikostyringssystem. Den udarbejder og analyserer daglige rapporter om risikoberegningsmodellens resultater og om de foranstaltninger, der skal træffes i relation til handelsrammer.

- iii) Institutets bestyrelse og overordnede ledelse skal være aktive i risikokontrolprocessen, og risikokontrolafdelingens daglige rapporter behandles på et ledelsesniveau, der har tilstrækkelige beføjelser til at kunne reducere positioner, som individuelle handlere har taget, såvel som at kunne reducere instituttets samlede risikoeksponering.
 - iv) Institutet skal råde over et tilstrækkeligt stort antal medarbejdere, der er kvalificerede til at benytte sofistikerede modeller inden for områderne handel, risikokontrol, revision og administration af handler/positioner.
 - v) Institutet skal have fastlagt procedurer til overvågning og sikring af, at en række skriftligt fastlagte interne retningslinjer og kontrolforanstaltninger vedrørende den samlede/generelle anvendelse af risikoberegningsmodellen efterleves.
 - vi) Institutets modeller har med deres resultater vist, at de kan beregne risici med rimelig nøjagtighed.
 - vii) Institutet skal hyppigt gennemføre en omfattende krisesimulation (stress testing), og resultaterne af simuleringerne skal analyseres af den overordnede ledelse og afspejles i de retningslinjer og rammer, som ledelsen fastsætter.
 - viii) Institutet skal foretage en uafhængig undersøgelse af risikovurderingssystemet som et led i dets regelmæssige interne revisionsproces. Denne undersøgelse skal omfatte både handelsafdelingens og den uafhængige risikokontrolafdelings aktiviteter. Institutet skal mindst en gang årligt foretage en undersøgelse af risikostyringsprocessen som helhed. Undersøgelsen skal se nærmere på:
 - hvorvidt dokumentationen vedrørende risikostyringsmodellen og -processen samt organisationen af risikokontrolafdelingen er fyldestgørende
 - hvorledes markedsrisikovurderingerne integreres i den daglige risikostyring, og hvorvidt ledelsesinformationssystemet fungerer fyldestgørende
 - den proces, instituttet anvender ved godkendelse af risikoberegningsmodeller og værdiansættelsessystemer, der anvendes af personalet i handelsafdelinger og administrationsafdelinger
 - de markedsrisici, der tages højde for i risikoberegningsmodellen, og valideringen af eventuelle større ændringer i risikoberegningsprocessen
 - hvorvidt oplysningerne vedrørende positioner er nøjagtige og fuldstændige, hvorvidt volatilitets- og korrelationskønnene er nøjagtige og hensigtsmæssige, og hvorvidt vurderingen og beregningen af risikofølsomheden er nøjagtige
 - den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af, om de informationskilder, der bruges til de interne modeller, er konsistente, aktuelle og pålidelige, samt om sådanne informationskilder er uafhængige, og
 - den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af »back-testing«, som foretages med henblik på at vurdere modellens nøjagtighed.
3. Institutet skal kontrollere nøjagtigheden og resultaterne af sin model ved at gennemføre et »back-testing«-program. »Back-testing« udføres således, at den daglige potentielle risiko for tab (»value-at-risk«), der beregnes ved hjælp af instituttets model for porteføljens daglige slutpositioner, sammenholdes med den daglige ændring i porteføljeværdien ved slutningen af den efterfølgende hverdag. De kompetente myndigheder skal undersøge, om instituttet kan udføre »back-testing« på grundlag af faktiske og hypotetiske ændringer i porteføljeværdien. »Back-testing« på grundlag af hypotetiske ændringer i porteføljeværdien udføres ved at sammenholde porteføljens daglige slutværdi og under antagelse af uændrede positioner med dens værdi ved slutningen af den efterfølgende dag. De kompetente myndigheder skal kræve, at institutterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at forbedre deres »back-testing«-program, hvis det anses for mangelfuldt.
 4. Ved beregning af kapitalkravene for den specifikke risiko ved handlede gælds- og aktiepositioner, kan de kompetente myndigheder anerkende, at et institut bruger sin interne model, hvis denne model ikke blot opfylder betingelserne i den resterende del af dette bilag, men også:
 - forklarer porteføljens historiske prisudsving
 - tager højde for koncentrationen udtrykt i størrelse og ændringer i porteføljesammensætningen
 - er robust over for ændringer i forudsætninger
 - valideres gennem »back-testing«, som tager sigte på at vurdere, om der præcist tages højde for den specifikke risiko. Hvis de kompetente myndigheder tillader, at der gennemføres en sådan »back-testing« på grundlag af relevante underporteføljer, skal disse vælges på konsekvent vis.

5. Institutter, som anvender interne modeller, der ikke er anerkendt i overensstemmelse med punkt 4, pålægges et særskilt kapitalkrav, der skal dække den specifikke risiko beregnet i overensstemmelse med bilag I.
6. Ved anvendelse af punkt 10, nr. ii), multipliceres resultatet af instituttets egen beregning med en faktor på mindst 3.
7. Multiplikationsfaktoren forhøjes med en »plusfaktor« på mellem 0 og 1 i overensstemmelse med tabellen nedenfor, alt afhængigt af antallet af overskridelser for de seneste 250 arbejdsdage, der er konstateret ved instituttets »back-testing«. De kompetente myndigheder kræver, at institutterne beregner overskridelser ensartet ved »back-testing« på grundlag af enten faktiske eller hypotetiske ændringer i porteføljeværdien. En overskridelse er en daglig ændring i porteføljeværdien, der overstiger den hermed forbundne daglige potentielle risiko, der er beregnet ved hjælp af instituttets model. Med henblik på at fastsætte »plusfaktoren« fastslås antallet af overskridelser mindst hvert kvartal.

Antal overskridelser	Plusfaktor
under 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 eller flere	1,00

De kompetente myndigheder kan i individuelle tilfælde og på grund af særlige omstændigheder renoncere på kravet om at forhøje multiplikationsfaktoren med en »plusfaktor« i overensstemmelse med tabellen ovenfor, hvis instituttet over for de kompetente myndigheder har bevist, at en sådan forhøjelse er ubegrundet, og at modellen principielt er korrekt.

Hvis mange overskridelser indikerer, at modellen ikke er tilstrækkelig nøjagtig, trækker de kompetente myndigheder anerkendelsen tilbage, eller de træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at modellen omgående forbedres.

For at gøre det muligt for de kompetente myndigheder løbende at kontrollere, at »plusfaktoren« er passende, underretter institutterne snarest, og senest inden for en frist på fem arbejdsdage, de kompetente myndigheder om overskridelser, der er konstateret ved deres »back-testing«-program, eller som i overensstemmelse med tabellen ovenfor vil indebære en forhøjelse af »plusfaktoren«.

8. Hvis de kompetente myndigheder anerkender instituttets model i overensstemmelse med punkt 4 med henblik på at beregne kapitalkravene for den specifikke risiko, skal instituttet yderligere forøge sit kapitalkrav beregnet i henhold til punkt 6, 7 og 10 med det element, der udgøres af enten
 - i) den specifikke risikodel af vurderingen af den potentielle risiko for tab (»value-at-risk«), som bør isoleres i henhold til tilsynsreglerne, eller, efter instituttets valg
 - ii) vurderingerne af »value-at-risk« for underporteføljer af gælds- og aktiepositioner, som indebærer en specifik risiko.

Institutter, der vælger mulighed ii), skal på forhånd gøre rede for sammensætningen af deres underportefølje og må ikke ændre den uden de kompetente myndigheders samtykke.

9. De kompetente myndigheder kan undlade at stille kravet i punkt 8 om en yderligere forøgelse, hvis instituttet godtgør, at dets model i tråd med de aftalte internationale normer præcist tager højde for risikoen for uforudsete begivenheder og misligholdelse (»event and default risk«), når det gælder dets handlede gælds- og aktieinstrumenter.
10. Hvert institut skal opfylde et kapitalkrav, der svarer til den højeste af følgende værdier:
 - i) den foregående dags »value-at-risk« opgjort efter de parametre, der er beskrevet i dette bilag, og

- ii) et gennemsnit af de daglige vurderinger af »value-at-risk« for hver af de foregående 60 arbejdsdage ganget med de faktorer, der er omtalt i punkt 6, og korrigeret med den i punkt 7 anførte faktor.
11. Beregningen af »value-at-risk« skal foretages efter følgende mindstenormer:
 - i) mindst daglig beregning af den potentielle risiko
 - ii) et 99-percentil ensidigt konfidensinterval
 - iii) en 10-dagsækvivalent ihændehaverperiode
 - iv) en effektiv observationsperiode på mindst et år, dog bortset fra tilfælde, hvor en kortere observationsperiode er berettiget som følge af en betydelig forøgelse af kursvolatiliteten
 - v) kvartalsvis ajourføring af datasæt.
 12. De kompetente myndigheder kræver, at modellen tager nøjagtigt højde for alle væsentlige prisrisici ved optioner eller optionslignende positioner, og at alle andre risici, som modellen ikke tager højde for, er tilstrækkeligt dækket af egenkapital.
 13. De kompetente myndigheder kræver, at risikoberegningsmodellen tager højde for et tilstrækkeligt stort antal risikofaktorer afhængigt af instituttets aktivitetsgrad på de respektive markeder. Som minimum skal følgende bestemmelser overholdes:
 - i) For renterisici skal risikoberegningsmodellen medregne en række risikofaktorer, der svarer til renterne i de enkelte valutaer, instituttet har rentefølsomme balance- og ikke-balanceførte positioner i. Instituttet skal gengive afkastkurverne ved anvendelse af de generelt accepterede fremgangsmåder. For betydelige renterisici i de væsentligste valutaer og på de væsentligste markeder skal rentekurven opdeles i mindst seks løbetidssegmenter for at gengive udsvingene i satsernes volatilitet langs rentekurven. Risikoberegningsmodellen skal desuden registrere bevægelser, der ikke er fuldstændigt korreleret mellem forskellige afkastkurver.
 - ii) For valutarisici skal risikoberegningsmodellen medregne risikofaktorer, der svarer til guld og til de enkelte fremmede valutaer, instituttets positioner er angivet i.
 - iii) For aktierisici skal risikoberegningsmodellen mindst anvende en særskilt risikofaktor for hvert af de aktiemarkeder, hvor instituttet har større positioner.
 - iv) For råvarerisici skal risikoberegningsmodellen mindst anvende en særskilt risikofaktor for hver af de råvarer, hvori instituttet har større positioner. Risikoberegningsmodellen skal også tage højde for risikoen ved ikke-fuldstændigt forbundne bevægelser mellem sammenlignelige, men ikke identiske råvarer og risikoen for ændringer i terminspriserne som følge af, at løbetiderne ikke passer til hinanden. Det skal også tage højde for markedskaraktistika, herunder især leveringstidspunkter og handlernes mulighed for at lukke positioner.
 14. De kompetente myndigheder kan give institutterne tilladelse til at anvende empiriske korrelationer inden for risikokategoriene og på tværs af risikokategoriene, hvis de er overbeviste om, at instituttets model til vurdering af korrelationer er velfungerende og gennemføres på betryggende vis.«
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 98/32/EF

af 22. juni 1998

om ændring, især for så vidt angår pant i fast ejendom, af Rådets direktiv 89/647/EØF om solvensnøgletal for kreditinstitutter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —kontorejendomme og forretningsejendomme med
blandet anvendelse; gyldigheden af denne undtagelse udløb den 1. januar 1996;under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og
tredje punktum,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽²⁾,i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189
B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er hensigtsmæssigt at sidestille værdipapirer, som er sikret ved pant i fast ejendom, med de lån, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), nr. 1), og artikel 11, stk. 4, i Rådets direktiv 89/647/EØF ⁽⁴⁾, hvis de kompetente myndigheder anser dem for at være ækvivalente med hensyn til kreditrisikoen; markedet for kapitalfremskaffelse via emission af værdipapirer er i stærk udvikling; Kommissionen bør derfor sammen med medlemsstaterne undersøge, hvilke forsigtighedsregler der gælder for obligationer, som er udstedt med sikkerhed i specificerede aktiver, og inden et år fra vedtagelsen af nærværende direktiv fremsætte forslag om tilpasning af den nugældende lovgivning med henblik på at fastlægge passende forsigtighedsregler for obligationer, som er udstedt med sikkerhed i specificerede aktiver;

(2) ifølge artikel 11, stk. 4, i direktiv 89/647/EØF har fire medlemsstater mulighed for på visse betingelser at fravige bestemmelserne i artikel 6, stk. 1, litra c), nr. 1), for så vidt angår den vægtning, der skal anvendes på aktivposter, som er sikret ved pant i

(3) i forbindelse med vedtagelsen af direktiv 89/647/EØF forpligtede Kommissionen sig til at undersøge denne undtagelse for at konstatere, om det på baggrund af dens undersøgelse og den internationale udvikling og under hensyntagen til behovet for at undgå konkurrencefordrejninger ville være berettiget at ændre den og i så fald at fremsætte passende forslag; selv om resultaterne af denne undersøgelse ikke er fuldstændig entydige, viser de, at der ikke er nogen større forskel mellem de tabstal, der er konstateret i de medlemsstater, der er omfattet af undtagelsen, og i dem, der ikke er det; det er derfor muligt at udvide denne undtagelse til at omfatte alle de medlemsstater, der måtte ønske det, indtil den 31. december 2006;

(4) de ejendomme, pantet vedrører, skal omfattes af strenge vurderingskriterier og skal med regelmæssige mellemrum nyvurderes for at tage hensyn til udviklingen på erhvervsejendomsmarkedet; disse ejendomme skal være benyttet af ejeren selv eller udlejet af denne; lån til ejendomme opført med salg for øje er ikke omfattet af denne bestemmelse;

(5) nærværende direktiv er det mest egnede middel til at gennemføre de tilsigtede mål, og det går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 89/647/EØF ændres således:

⁽¹⁾ EFT C 114 af 19.4.1996, s. 9.⁽²⁾ EFT C 30 af 30.1.1997, s. 99.⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17. september 1996 (EFT C 320 af 28.10.1996, s. 26), Rådets fælles holdning af 9. marts 1998 og Europa-Parlamentets afgørelse af 30. april 1998 (EFT C 152 af 18.5.1998). Rådets afgørelse af 19. maj 1998.⁽⁴⁾ EFT L 386 af 30.12.1989, s. 14. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/10/EF (EFT L 85 af 3.4.1996, s. 17).

1) I artikel 6, stk. 1, litra c), nr. 1), tilføjes følgende afsnit:

»værdipapirer sikret ved pant i fast ejendom kan sidestilles med de i første afsnit eller i artikel 11, stk. 4, omhandlede lån, hvis de kompetente myndigheder under hensyntagen til gældende ret i hver enkelt medlemsstat anser dem for at være ækvivalente med hensyn til kreditrisikoen. Uden at dette foregriber arten af de værdipapirer, som kan omfattes af og opfylde betingelserne i dette nr. 1), kan »værdipapirer sikret ved pant i fast ejendom« omfatte instrumenter, således som de er defineret i afsnit B, punkt 1, litra a) og b), i bilaget til Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringservice i forbindelse med værdipapirer (*). De kompetente myndigheder skal især sikre sig:

- i) at disse værdipapirer er fuldstændig og direkte sikret ved en pulje af pantsikrede lån af samme karakter som dem, der er defineret i første afsnit eller i artikel 11, stk. 4, og som ikke er misligholdt på det tidspunkt, hvor værdipapirerne udstedes
- ii) at de værdipapirer, som er sikret ved pant i fast ejendom, og som er holdt direkte af en investor eller en befuldmægtiget på disses vegne, har en acceptabel høj prioritetsstilling i de underliggende panteaktiver.

(*) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7).«

2) Artikel 11, stk. 4, affattes således:

»4. Indtil den 31. december 2006 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder tillade deres kreditinstitutter at anvende en 50 %-vægtning på lån, som fuldt og helt er sikret til de pågældende myndigheders tilfredshed ved pant i kontor- og forretningsejendomme med blandet anvendelse, der er beliggende i de medlemsstater, der tillader en 50 %-vægtning, under forudsætning af at følgende betingelser er opfyldt:

- i) 50 %-vægtningen gælder for den del af lånet, der ikke overstiger en grænse, der er beregnet i henhold til enten litra a) eller b):
 - a) 50 % af den pågældende ejendoms markedsværdi.

Ejendommens markedsværdi beregnes af to uafhængige vurderingsmænd, der foretager uafhængige vurderinger på tidspunktet for optagelsen af lånet. Lånet baseres på den laveste af de to vurderinger.

Ejendommen nyvurderes mindst én gang om året af én vurderingsmand. For så vidt angår lån, der ikke overstiger 1 mio. ECU og ikke andrager mere end 5 % af kreditinstituttets egenkapital, nyvurderes ejendommen mindst hvert tredje år af én vurderingsmand.

- b) 50 % af ejendommens markedsværdi eller 60 % af belåningsværdien, idet den laveste af disse værdier lægges til grund, i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien.

Ved belåningsværdi forstås ejendommens værdi som fastsat af en vurderingsmand, der har foretaget en forsigtig vurdering af de fremtidige muligheder for at sælge under hensyn til bl.a. ejendommens holdbarhed på lang sigt, de almindelige og de lokale markedsforskeligheder, den nuværende brug og en alternativ anvendelse af ejendommen. Ved vurderingen af belåningsværdien må der ikke tages hensyn til spekulative elementer. Belåningsværdien skal dokumenteres på en gennemsigtig og klar måde.

Der foretages en nyvurdering af belåningsværdien og navnlig af de tilgrundliggende antagelser om udviklingen på det pågældende marked mindst hvert tredje år, eller hvis markedet udviser en nedgang på mere end 10 %.

Ved markedsværdi i både litra a) og b) forstås den pris, som ejendommen vil kunne sælges til ved privat aftale mellem en salgsinteresseret ejer og en uafhængig køber på datoen for vurderingen, idet det forudsættes, at ejendommen er udbudt til offentligt salg, at handelen kan finde sted under normale markedsvilkår, og at der under hensyn til ejendommens karakter er normal tid til salgsforhandlingerne.

- ii) 100 %-vægtningen gælder for den del af lånet, der overstiger grænserne i nr. i).
- iii) Ejendommen skal være benyttet af ejeren selv eller udlejet af denne.

Første afsnit er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat, som anvender en højere risikovægtning på sit territorium, på de ovenfor fastsatte betingelser kan tillade, at 50 %-vægtningen gælder for denne type lån i de medlemsstater, som tillader 50 %-vægtningen.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan tillade deres kreditinstitutter af anvende en 50 %-vægtning på lån, der var uindfriede pr. 21. juli 2000, forudsat at de i dette stykke fastsatte betingelser er opfyldt. I så fald foretages der en vurdering af ejendommen i henhold til de ovenfor fastsatte vurderingskriterier senest den 21. juli 2003.

For så vidt angår lån, der er ydet inden den 31. december 2006, gælder 50 %-vægtningen fortsat indtil deres forfaldsdato, såfremt kreditinstituttet er forpligtet til at overholde aftalevilkårene.

Indtil den 31. december 2006 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder endvidere tillade deres kreditinstitutter at anvende en 50 %-vægtning på den del af lånene, som fuldt og helt er sikret til de pågældende myndigheders tilfredshed ved aktier i finske boligselskaber, der udøver deres virke i henhold til den finske lov af 1991 om boligselskaber eller efterfølgende tilsvarende lovgivning, forudsat at de i dette stykke fastsatte betingelser er opfyldt.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres anvendelse af dette stykke«.

3) Artikel 11, stk. 5, affattes således:

»5. Medlemsstaterne kan anvende en 50 %-vægtning på lånetransaktioner i forbindelse med finansiel leasing af fast ejendom, som er indgået inden den 31. december 2006, og som vedrører ejendomme til erhvervsmæssig anvendelse, der er beliggende i hjemstedets land, og som er underkastet lovbestemmelser, der sikrer udlejerens fuldstændig ejendomsret til den udlejede genstand, indtil lejerens gør brug af sin forkøbsret. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres anvendelse af dette stykke.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 24 måneder efter dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 22. juni 1998.

På Europa-Parlamentets vegne

J. M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

J. CUNNINGHAM

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 98/33/EF

af 22. juni 1998

om ændring af artikel 12 i Rådets direktiv 77/780/EØF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og artikel 2, 5, 6, 7, 8 og bilag II og III i Rådets direktiv 89/647/EØF om solvensnøgletal for kreditinstitutter samt artikel 2 og bilag II i Rådets direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

visse andre myndigheder eller organer i disse lande, forudsat at der gives tilstrækkelige garantier for, at sådanne oplysninger er omfattet af tavshedspligt;

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og tredje punktum,

(2) i henhold til Rådets direktiv 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter ⁽⁵⁾ vægtes aktiver og ikke-balanceførte poster i forhold til kreditrisikoen størrelse;

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

(3) kirker og religiøse samfund, der er stiftet som offentligtretlige juridiske personer, og som i henhold til lovgivningen har hjemmel til at opkræve skatter, frembyder en kreditrisiko svarende til den, som regionale og lokale myndigheder frembyder; det vil derfor være rimeligt, at de kompetente myndigheder får mulighed for at give fordringer på kirker og religiøse samfund den samme behandling som fordringer på regionale eller lokale myndigheder i det omfang, hvor disse kirker og religiøse samfund opkræver skat; muligheden for at anvende en 0 %-vægtning på fordringer på regionale regeringer og lokale myndigheder udvides dog ikke til også at omfatte fordringer på kirker og religiøse samfund udelukkende på grundlag af retten til at opkræve skat;

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Rådets første direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽⁴⁾ kan der udveksles oplysninger mellem de kompetente myndigheder og visse andre myndigheder eller organer i en medlemsstat eller mellem medlemsstater; direktivet giver også medlemsstaterne mulighed for at indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder i tredjelande; af konsekvenshensyn bør denne mulighed for at indgå aftaler om udveksling af oplysninger med tredjelande udvides til også at omfatte udveksling af oplysninger med

(4) Kommissionens direktiv 94/7/EF af 15. marts 1994 om en teknisk tilpasning af Rådets direktiv 89/647/EØF om solvensnøgletal for kreditinstitutter ⁽⁶⁾ har i definitionen af »multilaterale udviklingsbanker« indføjet Den Europæiske Investeringsfond; denne fond udgør en ny struktur og er et unikt samarbejdsorgan i Europa med henblik på at bidrage til at styrke det indre marked, fremme det økonomiske opsving i Europa og den økonomiske og sociale samhørighed;

⁽¹⁾ EFT C 208 af 19.7.1996, s. 8, og EFT C 259 af 26.8.1997, s. 11.

⁽²⁾ EFT C 30 af 30.1.1997, s. 13.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 10. april 1997 (EFT C 132 af 28.4.1997, s. 234), Rådets fælles holdning af 9. marts 1998 (EFT C 135 af 30.4.1998, s. 32) og Europa-Parlamentets afgørelse af 30. april 1998 (EFT C 152 af 18.5.1998). Rådets afgørelse af 19. maj 1998.

⁽⁴⁾ EFT L 322 af 17.12.1997, s. 30. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/13/EF (EFT L 66 af 16.3.1996, s. 15).

(5) i henhold til artikel 6, stk. 1, litra d), nr. 7, i direktiv 89/647/EØF tillægges den af kreditinstitutterne tegnede, men endnu ikke indbetalte del af

⁽⁵⁾ EFT L 386 af 30.12.1989, s. 14. Direktivet er senest ændret ved direktiv 98/32/EF (se side 26 i denne Tidende).

⁽⁶⁾ EFT L 89 af 6.4.1994, s. 17.

kapitalen i Den Europæiske Investeringsfond en vægtning på 100 %;

- (6) den del af kapitalen i Den Europæiske Investeringsfond, hvor tegningsretten er forbeholdt finansielle institutter, er begrænset til 30 %, hvoraf 20 % i begyndelsen indbetales i fire årlige rater på hver 5 %; 80 % skal altså ikke indbetales og hviler på fondens medlemmer som en latent forpligtelse; i betragtning af at Det Europæiske Råds mål med oprettelsen af fonden gik ud på at fremme forretningsbankers deltagelse, vil det være uheldigt at »straffe« en sådan deltagelse; det vil derfor være mere hensigtsmæssigt at anvende en vægtning på 20 % på den del af den tegnede kapital, der ikke er indbetalt;
- (7) i bilag I til direktiv 89/647/EØF om klassificering af ikke-balanceførte poster tillægges visse af disse poster en fuld risiko, og der anvendes derfor en vægtning på 100 %; i artikel 6, stk. 4, i nævnte direktiv hedder det: »Når poster under strengen er udtrykkeligt garanteret, skal de tillægges vægtning, som om de var oprettet på vegne af garantistilleren frem for af modparten. Når potentiel risiko hidrørende fra transaktioner under strengen til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikret ved en af de aktivposter, der anerkendes som passende sikkerhedsstillelse i stk. 1, litra a), nr. 7, og stk. 1, litra b), nr. 11, skal de tillægges vægtning på 0 % eller 20 % alt efter den pågældende sikkerhedsstillelse«;
- (8) clearing af afledte instrumenter, der handles »over-the-counter« (OTC-derivater) i clearinginstitutter, der fungerer som en central medkontrahent, spiller en vigtig rolle i visse medlemsstater; det er berettiget at anerkende en sådan clearings fordele i form af en reduceret kreditrisiko og en tilsvarende reduceret systemrisiko som led i en tilsynsmæssig behandling af kreditrisiko; det er nødvendigt, at der stilles fuld sikkerhed for aktuelle og potentielle fremtidige risici som følge af clearede OTC-derivatkontrakter, og at faren for, at clearinginstituttets samlede risici kommer til at overstige markedsværdien af den stillede sikkerhed, fjernes, for at clearede OTC-derivater i en overgangsperiode kan gøres til genstand for den samme tilsynsmæssige behandling som børshandlede afledte instrumenter; de kompetente myndigheder skal kunne godkende niveauet for de krævede initialmargener og løbende
- margener samt kvaliteten af og niveauet for den beskyttelse, der gives ved den stillede sikkerhed;
- (9) der bør også tages hensyn til det tilfælde, hvor garantien er stillet i form af en tinglig sikkerhed af den i artikel 6, stk. 1, litra c), nr. 1, nævnte art, når der er tale om ikke-balanceførte poster, for hvilke der er stillet kaution eller lånegaranti, som udgør kreditsubstitutter;
- (10) i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), nr. 2, 4 og 7, i direktiv 89/647/EØF tillægges aktiver, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone A, eller som udtrykkeligt er garanteret af disse, samt aktiver, som er sikret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af en centralregering eller centralbank i zone A, en vægtning på 0 %; i henhold til artikel 7, stk. 1, i nævnte direktiv kan medlemsstaterne under visse betingelser fastsætte en vægtning på 0 % for aktiver, der repræsenterer fordringer på deres egne regionale regeringer eller lokale myndigheder, samt på fordringer mod tredjemand og på ikke-balanceførte poster, indgået på vegne af tredjemand, og som er garanteret af disse regionale regeringer eller lokaler myndigheder;
- (11) i henhold til artikel 8, stk. 1, i direktiv 89/647/EØF kan medlemsstaterne anvende en vægtning på 20 % på aktivposter, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er garanteret ved en sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af regionale eller lokale myndigheder i zone A; sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder bør betragtes som en garanti stillet af disse myndigheder, jf. artikel 7, stk. 1, således at de kompetente myndigheder — på de i dette stykke fastsatte betingelser — kan anvende en vægtning på 0 % på aktivposter og ikke-balanceførte poster, der er sikret ved en sådan sikkerhedsstillelse;
- (12) bilag II til Rådets direktiv 89/647/EØF vedrører behandlingen af ikke-balanceførte poster, der almindeligvis omtales som OTC-derivater vedrørende renter og valutakurser med henblik på beregningen af kapitalkravene til kreditinstitutterne;
- (13) artikel 2, nr. 1, litra a), artikel 2, nr. 2, artikel 2, nr. 3, litra b), artikel 2, nr. 6, artikel 3, nr. 1 og 2, samt bilaget til nærværende direktiv er i overensstemmelse med det arbejde, som et internationalt forum af banktilsynsmyndigheder har udført ved-

rørende en mere forfinet og i visse henseender strengere tilsynsmæssig behandling af de kreditrisici, der er forbundet med OTC-derivater, herunder navnlig udvidelsen af den lovpligtige kapitaldækning af OTC-derivater vedrørende andre underliggende instrumenter end renter og valutakurser samt muligheden for at tage hensyn til den risikoreducerende effekt af aftaler om netting, der er anerkendt af de kompetente myndigheder, med henblik på beregningen af kapitalkravene til de potentielle fremtidige kreditrisici, der er forbundet med OTC-derivater;

(14) for internationalt aktive kreditinstitutter og kreditinstitutkoncerner i en lang række tredjelands, hvis kreditinstitutter konkurrerer med EF-kreditinstitutter, vil regler, der vedtages inden for et bredere internationalt forum, medføre en mere forfinet tilsynsmæssig behandling af OTC-derivater; denne forbedring resulterer i et mere rimeligt kapitaldækningskrav ved at tage højde for den risikoreducerende effekt, som de af tilsynsmyndighederne anerkendte aftaler om netting har på potentielle fremtidige kreditrisici;

(15) for EF-kreditinstitutter vil en lignende forbedring af den tilsynsmæssige behandling af OTC-derivater inkluderende muligheden for at tage hensyn til den risikoreducerende effekt, som de af tilsynsmyndighederne anerkendte aftaler om netting har på potentielle fremtidige kreditrisici, kun kunne opnås via en ændring af direktiv 89/647/EØF;

(16) for at sikre ensartede konkurrencevilkår for kreditinstitutter og investeringsselskaber, der konkurrerer inden for Fællesskabet, er det nødvendigt med en ensartet tilsynsmæssig behandling af deres respektive aktiviteter vedrørende OTC-derivater, og dette kan kun opnås via en tilpasning af Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag⁽¹⁾;

(17) vedtagelsen af dette direktiv er det bedst egnede middel til at nå de tilsigtede mål; dette direktiv går ikke ud over, hvad der er nødvendigt med henblik på at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Artikel 12, stk. 3, i direktiv 77/780/EØF affattes således:

»3. Medlemsstaterne kan indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i stk. 5 og 5a omhandlede myndigheder eller organer fra tredjelands, forudsat at de således meddelte oplysninger er sikret ved tavshedspligt, der mindst svarer til den tavshedspligt, der er foreskrevet i denne artikel. Denne udveksling af oplysninger skal bruges ved udførelsen af de pågældende myndigheds eller organers tilsynsopgaver.

Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.«

Artikel 2

Direktiv 89/647/EØF ændres således:

1) Artikel 2 ændres således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende led:

»— »anerkendte børser«: de af de kompetente myndigheder anerkendte børser, som

i) fungerer regelmæssigt

ii) er underlagt regler, udstedt eller godkendt af de relevante myndigheder i børsens hjemland, som fastlægger vilkårene for børsens funktion, vilkårene for adgangen til denne samt de vilkår, som en kontrakt skal opfylde, for at den reelt kan omsættes på børsen

iii) har en clearingordning, der, for så vidt angår de i bilag III nævnte kontrakter, stiller daglige margenkrav, som efter de kompetente myndigheders opfattelse yder en tilstrækkelig beskyttelse.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

⁽¹⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1.

»De kompetente myndigheder kan til begrebet »regionale regeringer og lokaler myndigheder« desuden henføre kirker og religiøse samfund, der har status som offentligretlige juridiske personer, i det omfang de i henhold til loven har hjemmel til at opkræve skatter. I dette tilfælde gælder den i artikel 7 omhandlede mulighed dog ikke.«

2) Artikel 5, stk. 3, første punktum, affattes således:

»3. Når det drejer sig om de i artikel 6, stk. 3, omhandlede ikke-balanceførte poster, skal de potentielle omkostninger ved at erstatte kontrakter i tilfælde af modpartens konkurs beregnes ved anvendelse af en af de to metoder, der er beskrevet i bilag II.«

3) Artikel 6 ændres således:

a) I stk. 2 tilføjes følgende punktum:

»Den tegnede, men ikke indbetalte kapitalandel i Den Europæiske Investeringsfond kan tillægges en vægtning på 20 %.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De metoder, der er beskrevet i bilag II, skal anvendes på de i bilag III anførte ikke-balanceførte poster, bortset fra:

- kontrakter, der handles på anerkendte børser
- valutakurskontrakter (undtagen kontrakter vedrørende guld) med en oprindelig løbetid på fjorten kalenderdage eller mindre.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan indtil den 31. december 2006 fastsætte, at de metoder, der er omhandlet i bilag II, ikke skal anvendes i forbindelse med »over-the-counter« (OTC)-kontrakter, der er clearet af et clearinginstitut, når dette handler som den juridiske medkontrahent, og alle deltagerne dagligt stiller fuld sikkerhed for den risiko, de frembyder for clearinginstituttet, idet sikkerhedsstillelsen yder en beskyttelse, der omfatter såvel den aktuelle risiko som den potentielle fremtidige risiko. De kompetente myndigheder må være overbevist om, at den stillede sikkerhed giver samme beskyttelse som en sikkerhedsstillelse efter stk. 1, litra a), nr. 7, og

der ikke er fare for, at clearinginstituttets risici kommer til at overstige markedsværdien af den stillede sikkerhed. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvorledes de har anvendt denne option.«

c) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne kan anvende en vægtning på 50 % på ikke-balanceførte poster, der repræsenterer en kaution eller en lånegaranti, der udgør et kreditsubstitut, og som til de kompetente myndigheders tilfredshed er fuldt ud sikret ved pant i fast ejendom, der opfylder de i stk. 1, litra c), nr. 1, fastsatte betingelser, forudsat at garanten har en direkte ret over denne sikkerhedsstillelse.«

4) Artikel 7 ændres således:

a) I stk. 1 indsættes in fine:

»(..) eller som til de kompetente myndigheders tilfredshed er garanteret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af disse regionale regeringer eller lokale myndigheder.«

b) I stk. 2 indsættes in fine:

»(..) herunder ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer.«

5) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

»1. Med forbehold af artikel 7, stk. 1, kan medlemsstaterne anvende 20 %-vægtning på aktivposter, som til de pågældende kompetente myndigheders tilfredshed er garanteret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af regionale regeringer eller lokale myndigheder i zone A, ved indlån, der er domicileret ved kreditinstitutter i zone A, bortset fra det långivende institut, eller ved indlåns-certifikater eller lignende instrumenter udstedt af disse kreditinstitutter.«

6) Bilag II ændres og bilag III erstattes som anført i del A og B i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 3

Direktiv 93/6/EØF ændres således:

1) Artikel 2, nr. 10, affattes således:

- »10) »afledte instrumenter, der handles »over-the-counter« (OTC-derivater)«. ikke-balanceførte poster, på hvilke der i henhold til artikel 6, stk. 3, første afsnit, i direktiv 89/647/EØF skal anvendes de metoder, der er angivet i nævnte direktivs bilag II.«

2) Punkt 5 i bilag II affattes således:

- »5. Institutterne skal ved beregningen af kapitalkravet til deres OTC-derivater anvende bilag II til direktiv 89/647/EØF. De risikovægtninger, der skal gælde for de berørte medkontrahenter, fastsættes i overensstemmelse med artikel 2, nr. 9, i nærværende direktiv

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan indtil den 31. december 2006 fastsætte, at de metoder, der er omhandlet i bilag II, ikke skal anvendes i forbindelse med OTC-kontrakter, der er clearret af et clearinginstitut, når dette handler som den juridiske medkontrahent, og alle deltagerne dagligt stiller fuld sikkerhed for den risiko, de frembyder for clearinginstituttet, idet de yder en beskyttelse, der omfatter såvel den aktuelle risiko som den potentielle fremtidige risiko. De kompetente myndigheder må være overbevist om, at den stillede sikkerhed giver samme beskyttelse som en sikkerhedsstillelse efter artikel 6, stk. 1, litra a), nr. 7, i direktiv 89/647/EØF, og der ikke er fare for, at clearinginstituttets risici kommer til at overstige markedsværdien af den stillede sikkerhed. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvorledes de har anvendt denne option.«

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 24 måneder efter dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 22. juni 1998

På Europa-Parlamentets vegne

J. M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

J. CUNNINGHAM

Formand

BILAG

A. Bilag II til direktiv 89/647/EØF ændres således:

1) Overskriften affattes således.

»BILAG II

BEHANDLING AF IKKE-BALANCEFØRTE POSTER«

2) Punkt 1 affattes således:

»1. Valg af metode

Med henblik på at måle de kreditrisici, der er forbundet med de kontrakter, der er anført i bilag III, punkt 1 og 2, kan kreditinstitutterne — med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse — vælge en af de nedenfor anførte metoder. Kreditinstitutter, der skal overholde artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/6/EØF, skal anvende nedenfor anførte metode 1. Med henblik på at måle de kreditrisici, der er forbundet med de i bilag III, punkt 3, anførte kontrakter, skal alle kreditinstitutter anvende den nedenfor anførte metode 1.«

3) I punkt 2 erstattes tabel 1 af følgende:

»TABEL 1 (a) (b)

Restløbetid (c)	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld	Kontrakter vedrørende aktier	Kontrakter vedrørende ædelmetaller (eksklusive guld)	Kontrakter vedrørende råvarer (eksklusive ædelmetaller)
Et år og derunder	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Over et år, men højst fem år	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Over fem år	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

(a) Kontrakter, der ikke falder ind under en af de fem kategorier i denne tabel, behandles som kontrakter vedrørende råvarer (eksklusive ædelmetaller).

(b) For kontrakter, der indebærer flere udvekslinger af hovedstolen, multipliceres procenterne med antallet af betalinger, der mangler at blive effektueret ifølge kontrakten.

(c) For kontrakter, der er sammensat med henblik på at afvikle udestående risici på bestemte betalingsdatoer, og hvor vilkårene justeres således, at kontraktens markedsværdi er nul på disse bestemte datoer, er restløbetiden lig med tidsrummet indtil den næste justeringsdato. I forbindelse med rentekontrakter, der opfylder disse kriterier, og som har en restløbetid på over ét år, må procenten ikke være lavere end 0,5 %.

Med henblik på beregning af den potentielle fremtidige risiko i overensstemmelse med trin b) kan de kompetente myndigheder tillade, at kreditinstitutter indtil den 31. december 2006 anvender følgende procentsatser i stedet for satserne i tabel 1 under forudsætning af, at institutterne anvender optionen i artikel 11a i direktiv 93/6/EØF for kontrakter i henhold til punkt 3, litra b) og c), i bilag III:

Tabel 1a

Restløbetid	Ædelmetaller (eksklusive guld)	Almindelige metaller	Landbrugsprodukter (»softs«)	Andre, inklusive energiprodukter
Et år og derunder	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Over et år, men højst fem år	5 %	4 %	5 %	6 %
Over fem år	7,5 %	8 %	9 %	10 %«

4) I tabel 2 affattes overskriften i første række, tredje kolonne, således:

»Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld«.

5) I punkt 2 tilføjes følgende afsnit:

»For metode 1 og 2's vedkommende skal de kompetente myndigheder sikre, at det nominelle beløb, der skal lægges til grund, er en relevant målestok for den risiko, der er forbundet med kontrakten. Hvis der f.eks. i kontrakten er foreskrevet en multiplikation af cash-flows, skal det nominelle beløb justeres for derved at tage højde for multiplikationseffekten på den pågældende kontrakts risikostruktur«.

6) I punkt 3, litra b), tilføjes følgende afsnit:

»De kompetente myndigheder kan som risikoreducerende anerkende aftaler om netting, der dækker valutakurskontrakter med en oprindelig løbetid på fjorten kalenderdage eller derunder, skrevne optioner eller lignende ikke-balanceførte poster, som dette bilag ikke finder anvendelse på, fordi de kun er forbundet med en beskeden eller ingen risiko. Hvis disse kontrakter — afhængig af deres positive eller negative markedsværdi — indføjet i andre aftaler om netting kan medføre, at kapitalkravet øges eller reduceres, skal de kompetente myndigheder forpligte deres kreditinstitutter til at anvende en ensartet behandling.«

7) I punkt 3, litra c), nr. ii), affattes første afsnit og den indledende sætning og første led i andet afsnit således:

»ii) Andre aftaler om netting

Ved anvendelse af metode 1:

- kan i trin a) de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for kontrakter, der indgår i en aftale om netting, beregnes ved at tage hensyn til de aktuelle hypotetiske nettogenanskaffelsesomkostninger, der følger af aftalen; dersom netting fører til en nettoforpligtelse for det kreditinstitut, der beregner nettogenanskaffelsesomkostningerne, skal de aktuelle genanskaffelsesomkostninger ansættes til »0«
- kan i trin b) tallet for den potentielle fremtidige kreditrisiko for alle kontrakter, der indgår i en aftale om netting, reduceres i overensstemmelse med følgende ligning:

$$PCE_{red} = 0,4 * PCE_{gross} + 0,6 * NGR * PCE_{gross}$$

hvor:

- PCE_{red} = det reducerede tal for potentielle fremtidige kreditrisici for alle kontrakter, der indgås med en given modpart, og som er omfattet af en retsgyldig bilateral aftale om netting
- PCE_{gross} = summen af tallene for potentielle fremtidige kreditrisici for alle kontrakter, der indgås med en given modpart, og som er omfattet af en retsgyldig bilateral aftale om netting, og som beregnes ved at multiplicere deres nominelle hovedstol med den i tabel 1 fastsatte procentsats
- NGR = »netto/brutto-forholdet« (»Net-to-gross ratio«): afhængig af de kompetente myndigheders skøn enten:
 - i) en særskilt beregning: kvotienten for nettogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en retsgyldig bilateral aftale om netting med en given modpart (tæller), og bruttogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en retsgyldig bilateral aftale om netting med den pågældende modpart (nævner), eller
 - ii) en aggregeret beregning: kvotienten for summen af nettogenanskaffelsesomkostningerne beregnet på et bilateralt grundlag for alle modparter, idet der medregnes kontrakter, der indgår i retsgyldige aftaler om netting (tæller), og bruttogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i retsgyldige aftaler om netting (nævner).

Hvis medlemsstaterne tillader kreditinstitutter at vælge metode, skal den valgte metode anvendes konsekvent.

Ved beregning af potentielle fremtidige kreditrisici i overensstemmelse med ovennævnte formel kan perfekt matchende kontrakter, der indgår i aftalen om netting, behandles som en enkelt kontrakt med en nominel hovedstol svarende til nettoindtægterne. Som perfekt matchende kontrakter anses valutaterminsforretninger eller lignende kontrakter, hvor den nominelle hovedstol svarer til »cash-flows«, og hvor disse »cash-flows« forfalder til betaling på den samme valørdato og er hel eller delvis i samme valuta.

Ved anvendelse af metode 2 gælder for trin a) følgende:

- perfekt matchende kontrakter, der indgår i aftalen om netting, kan behandles som en enkelt kontrakt med en nominal hovedstol svarende til nettoindtægterne; størrelsen af de nominelle hovedstole multipliceres med de i tabel 2 anførte procentsatser.«

B. Bilag III til direktiv 89/647/EØF affattes således:

»BILAG III

EKSEMPLER PÅ IKKE-BALANCEFØRTE POSTER

1. Rentekontrakter
 - a) Renteswaps i enkelt valuta
 - b) Basisswaps
 - c) Forward Rate Agreements
 - d) Rentefutures
 - e) Erhvervede renteoptioner
 - f) Andre kontrakter af samme art.
 2. Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld
 - a) Valutaswaps
 - b) Valutaterminsforretninger
 - c) Valutafutures
 - d) Erhvervede valutaoptioner
 - e) Andre kontrakter af samme art
 - f) Kontrakter vedrørende guld af samme art som a)–e).
 3. Kontrakter af samme art som dem, der er nævnt i punkt 1, litra a)–e), og i punkt 2, litra a)–d), med andre underliggende instrumenter eller indekser vedrørende:
 - a) Aktier
 - b) Ædelmetaller eksklusive guld
 - c) Råvarer eksklusive ædelmetaller
 - d) Andre kontrakter af samme art.«
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 98/34/EF

af 22. juni 1998

om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A, 213 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽⁴⁾ har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer; direktivet bør derfor kodificeres, således at dets bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt;

(2) det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; forbuddet mod kvantitative restriktioner for vareudvekslingen såvel som foranstaltninger med tilsvarende virkning er derfor et af Fællesskabets grundlæggende principper;

(3) med henblik på, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, er det hensigtsmæssigt at sikre

større gennemsigtighed i de nationale initiativer vedrørende udarbejdelsen af tekniske standarder og forskrifter;

(4) hindringer for samhandelen for så vidt angår tekniske forskrifter er kun tilladte, hvis de er nødvendige for at opfylde bydende krav og tilstræber et mål af generel interesse, for hvilket de udgør en afgørende garanti;

(5) det er uomgængeligt nødvendigt, at Kommissionen allerede inden udstedelsen af tekniske forskrifter råder over de nødvendige oplysninger; medlemsstaterne, som ifølge traktatens artikel 5 skal gøre det lettere for Kommissionen at gennemføre sine opgaver, bør derfor meddele den deres planer vedrørende tekniske forskrifter;

(6) alle medlemsstaterne bør ligeledes informeres om tekniske forskrifter, som påtænkes af en af dem;

(7) formålet med det indre marked er at sikre forhold, der fremmer virksomhedernes konkurrenceevne; for at virksomhederne bedre skal kunne udnytte fordelene ved det indre marked, kræves der mere information; derfor er det vigtigt at give virksomhederne mulighed for at tilkendegive deres vurdering af virkningerne af nationale tekniske forskrifter, der påtænkes indført af andre medlemsstater, ved regelmæssig offentliggørelse af titlerne på de notificerede udkast samt reglerne vedrørende disse udkasts fortrolighed;

(8) det er af hensyn til retssikkerheden hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne offentliggør, at en national teknisk forskrift er blevet vedtaget under overholdelse af formaliteterne i nærværende direktiv;

⁽¹⁾ EFT C 78 af 12.3.1997, s. 4.

⁽²⁾ EFT C 133 af 28.4.1997, s. 5.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17. september 1997 (EFT C 304 af 6.10.1997, s. 79), Rådets fælles holdning af 23. februar 1998 (EFT C 110 af 8.4.1998, s. 1) og Europa-Parlamentets beslutning af 30. april 1998 (EFT C 152 af 18. 5.1998). Rådets afgørelse af 28. maj 1998.

⁽⁴⁾ EFT L 109 af 26.4.1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/139/EF (EFT L 32 af 10.2.1996, s. 31).

(9) med hensyn til tekniske forskrifter for produkter indebærer de forholdsregler, der skal sikre et vel fungerende marked eller bidrage til at udbygge det, bl.a., at de nationale hensigter gøres mere gennemsigtige, og at begrundelserne og betingelserne for at vurdere, hvilke virkninger udkast til forskrifter kan få for markedet, udvises;

- (10) på denne baggrund er det vigtigt at vurdere alle de forskrifter, der gælder for et produkt, og tage hensyn til udviklingen i de enkelte landes praksis for lovgivning om produkter;
- (11) foruden tekniske specifikationer kan krav, der vedrører et produkts levetid efter markedsføringen, påvirke produktets frie bevægelighed eller skabe hindringer for et velfungerende indre marked;
- (12) der er behov for at klarlægge begrebet »teknisk forskrift, som faktisk skal overholdes«; regler, hvori de offentlige myndigheder henviser til tekniske specifikationer eller andre krav eller opfordrer til overholdelse af disse, eller regler om produkter, som de offentlige myndigheder af hensyn til almenvellet er med til at gennemføre, bevirker, at overholdelsen af nævnte specifikationer eller krav får en mere bindende værdi end den, de normalt ville have på grund af deres private oprindelse;
- (13) Kommissionen og medlemsstaterne bør endvidere have en tilstrækkelig frist til at kunne foreslå ændringer af den påtænkte foranstaltning med det formål at fjerne eller mindske de hindringer for den frie vareudveksling, som kan følge af foranstaltningen;
- (14) den pågældende medlemsstat bør tage sådanne ændringer i betragtning ved udarbejdelsen af den endelige tekst til den påtænkte foranstaltning;
- (15) det indre marked indebærer, navnlig hvis det er umuligt at få medlemsstaterne til at gennemføre princippet om gensidig anerkendelse, at Kommissionen vedtager eller foreslår vedtagelse af bindende fællesskabsretsakter; der er indført en særlig midlertidig status quo for at undgå, at vedtagelse af nationale foranstaltninger griber ind i Rådets eller Kommissionens vedtagelse af bindende fællesskabsretsakter på samme område;
- (16) den pågældende medlemsstat bør i medfør af de generelle forpligtelser i henhold til traktatens artikel 5 undlade at sætte den påtænkte foranstaltning i kraft i en periode, der er tilstrækkelig lang til at tillade enten en fælles gennemgang af de foreslåede ændringer eller udarbejdelse af et forslag til en bindende retsakt fra Rådet eller vedtagelse af en bindende retsakt fra Kommissionen; de frister, som er fastsat i aftalen af 28. maj 1969 mellem repræ-
- sentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlede i Rådet, om status quo og underretning af Kommissionen ⁽¹⁾, ændret ved aftalen af 5. marts 1973 ⁽²⁾, har vist sig utilstrækkelige i de omhandlede tilfælde; der bør derfor fastsættes længere frister;
- (17) proceduren om status quo og om underretning af Kommissionen, der er indeholdt i aftalen af 28. maj 1969, er fortsat gyldig, for så vidt angår de deri omhandlede produkter, der ikke er omfattet af nærværende direktiv;
- (18) for at lette Rådets vedtagelse af fællesskabsforanstaltninger er det nødvendigt, at medlemsstaterne afholder sig fra at vedtage en teknisk forskrift, når Rådet har fastlagt en fælles holdning til et forslag fra Kommissionen om samme emne;
- (19) nationale tekniske standarder kan i praksis have samme virkning på den frie vareudveksling som tekniske forskrifter;
- (20) det er derfor nødvendigt at sikre, at Kommissionen informeres om påtænkte standarder på tilsvarende vilkår som dem, der gælder for tekniske forskrifter; ifølge traktatens artikel 213 kan Kommissionen med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den, med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat af Rådet i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, indhente alle nødvendige oplysninger og foretage alle nødvendige undersøgelser;
- (21) det er ligeledes nødvendigt, at medlemsstaterne og standardiseringsorganer informeres om standarder, der påtænkes af standardiseringsorganerne i de andre medlemsstater;
- (22) det er kun nødvendigt at foretage systematiske notifikationer for nye standardiseringsemner, og kun for så vidt disse emners behandling på nationalt plan kan give anledning til forskelle i de nationale standarder, der kan virke markedsforstyrrende; alle notifikationer eller senere meddelelser vedrørende udviklingen i det nationale arbejde skal afhænge af den betydning, de, der i forvejen er blevet underrettet om et nyt emne, tillægger dette arbejde;
- (23) Kommissionen skal imidlertid have mulighed for at forlange at blive underrettet om hele de nationale standardiseringsprogrammets indhold eller dele af det, så den kan foretage undersøgelser af udviklingen i standardiseringen i bestemte erhvervssektorer;

(¹) EFT C 76 af 17.6.1969, s. 9.

(²) EFT C 9 af 15.3.1973, s. 3.

- (24) det europæiske standardiseringssystem skal organiseres af og for de interesserede parter, det skal baseres på sammenhæng, gennemsigtighed, åbenhed, enighed, uafhængighed i forhold til særlige interesser, effektivitet og beslutningstagning på grundlag af national repræsentation;
- (25) standardiseringsprocessen i Fællesskabet skal hvile på de nationale standardiseringsorganers grundlæggende rettigheder, såsom mulighed for at rekvirere udkast til standarder, få kendskab til reaktionerne på indsendte kommentarer, blive inddraget i det nationale standardiseringsarbejde eller anmode om udarbejdelse af europæiske standarder til erstatning af de nationale; det er medlemsstaternes opgave inden for deres kompetence at træffe foranstaltninger til at sikre, at deres standardiseringsorganer respekterer disse rettigheder;
- (26) de bestemmelser, der vedrører status quo for de nationale standardiseringsorganer ved udarbejdelse af en europæisk standard, skal tilpasses de regler, der på dette område vedtages af standardiseringsorganerne inden for rammerne af de europæiske standardiseringsorganer;
- (27) der bør oprettes et stående udvalg, hvis medlemmer udpeges af medlemsstaterne, og som har til opgave at hjælpe Kommissionen ved gennemgangen af udkast til nationale standarder og samarbejde med den i dens bestræbelser for at afbøde eventuelle ulemper i forbindelse med de frie varebevægelser;
- (28) det stående udvalg bør høres om de i dette direktiv omhandlede udkast til anmodninger om standardisering;
- (29) nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, anførte gennemførelsesfrister —
- 2) »teknisk specifikation«: en specifikation, der indeholdes i et dokument, som fastlægger karakteristika for et produkt, som f.eks. kvalitet, brugsegenskaber, sikkerhed, dimensioner, herunder forskrifter for varen vedrørende handelsmæssig betegnelse, terminologi, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning eller etikettering samt procedurer for overensstemmelsesvurdering
- Udtrykket »teknisk specifikation« dækker ligeledes fremstillingsmetoder og processer vedrørende landbrugsvarer i henhold til traktatens artikel 38, stk. 1, produkter beregnet til konsum og dyrefoder samt lægemidler som defineret i artikel 1 i direktiv 65/65/EØF ⁽¹⁾, samt fremstillingsmetoder og processer vedrørende de øvrige produkter, når de har indvirkning på produkternes karakteristika.
- 3) »andet krav«: et krav, der ikke er en teknisk specifikation, og som pålægges et produkt af bl.a. forbruger- eller miljøbeskyttelseshensyn, og som vedrører produktets livscyklus efter markedsføring, såsom betingelser for anvendelse, genanvendelse, genbrug eller bortskaffelse, når disse betingelser kan influere betydeligt på sammensætningen af produktet, dets natur eller afsætningen af det
- 4) »standard«: en teknisk specifikation, som er godkendt af et anerkendt standardiseringsorgan til gentagen eller konstant anvendelse, men hvis overholdelse ikke er obligatorisk, og som er en af følgende typer standarder:
- »international standard«: en standard, der er vedtaget af en international standardiseringsorganisation, og som er offentlig tilgængelig
 - »europæiske standard«: en standard, der er vedtaget af et europæisk standardiseringsorgan, og som er offentligt tilgængelig
 - »national standard«: en standard, der er vedtaget af et nationalt standardiseringsorgan, og som er offentligt tilgængelig

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »produkt«: alle produkter, der fremstilles industrielt, og alle landbrugsprodukter, herunder også fiskeriprodukter

- 5) »standardiseringsprogram«: en arbejdsplan, der er udarbejdet af et anerkendt standardiseringsorgan, og som omfatter en oversigt over de løbende standardiseringsopgaver

⁽¹⁾ Rådets direktiv 65/65/EØF af 26. januar 1965 om tilnærmelse af lovgivning om lægemidler (EFT 22 af 9.2.1965, s. 369/65). Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/39/EØF (EFT L 214 af 24.8.1993, s. 22).

- 6) »udkast til standard«: et dokument indeholdende teksten til tekniske specifikationer for et givet emne, der agtes vedtaget i henhold til den nationale standardiseringsprocedure i den form, hvori det foreligger efter det forberedende arbejde, og hvori det er blevet udsendt med henblik på kommentar eller offentlig stillingtagen
- 7) »europæisk standardiseringsorgan«: organ nævnt i bilag I
- 8) »nationalt standardiseringsorgan«: organ nævnt i bilag II
- 9) »teknisk forskrift«: en teknisk specifikation eller et andet krav, herunder de administrative bestemmelser, der gælder herfor, som retligt eller faktisk skal overholdes, for at et produkt kan markedsføres eller anvendes i en medlemsstat eller i en væsentlig del af denne stat, samt medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende forbud mod fremstilling, import, markedsføring eller anvendelse af et produkt, jf. dog artikel 10.

De tekniske forskrifter, der faktisk skal overholdes, er navnlig følgende:

- en medlemsstats love eller administrative bestemmelser, der henviser enten til tekniske specifikationer eller andre krav, eller til fagkodekser eller kodekser for god praksis, der igen henviser til tekniske specifikationer eller andre krav, og hvis overholdelse giver formodning om, at der er overensstemmelse med de krav, der er fastsat i de nævnte love eller administrative bestemmelser
- frivillige aftaler, som de offentlige myndigheder er kontraherende part i, og som af hensyn til almenvellet tager sigte på at opfylde tekniske specifikationer eller andre krav, bortset fra udbudsbetingelser i forbindelser med offentlige indkøbsaftaler
- tekniske specifikationer eller andre krav, til hvilke der er knyttet skattemæssige eller finansielle foranstaltninger, som påvirker forbruget af produkterne ved at tilskynde til overholdelse af disse tekniske specifikationer eller andre krav; tekniske specifikationer eller andre krav, som er knyttet til de nationale sociale sikringsordninger, er ikke omfattet.

Omfattet er tekniske forskrifter, der fastsættes af de af medlemsstaterne udpegede myndigheder, og som er opført på en liste, der skal udarbejdes af Kommissionen inden den 1. juli 1995 inden for rammerne af det i artikel 5 omhandlede udvalg.

Listen ændres efter samme procedure

- 10) »udkast til teknisk forskrift«: teksten til en teknisk specifikation eller et andet krav, herunder administrative bestemmelser, der er udarbejdet med henblik på at vedtage den eller senere få den vedtaget som en teknisk forskrift, og som befinder sig på et forberedende stadium, hvor det stadig er muligt at foretage væsentlige ændringer.

Direktivet gælder ikke foranstaltninger, som medlemsstaterne anser for nødvendige inden for rammerne af trakta-ten for at sikre beskyttelsen af personer og navnlig arbejdstagere under anvendelsen af produkterne, såfremt foranstaltningerne ikke berører produkterne.

Artikel 2

1. Kommissionen og de i bilag I og II omhandlede standardiseringsorganer underrettes om, for hvilke nye emner de i bilag II nævnte nationale organer ved opførelse på deres standardiseringsprogram har besluttet at fastsætte eller ændre en standard, undtagen hvis det drejer sig om identisk eller ækvivalent gengivelse af en international eller europæisk standard.

2. Af oplysningerne i stk. 1 skal det bl.a. fremgå, om en standard:

- er en ikke ækvivalent gengivelse af en international standard
- er en ny national standard, eller
- er en ændring af en national standard.

Efter at have hørt det i artikel 5 omhandlede udvalg kan Kommissionen fastsætte regler for en samlet præsentation af disse oplysninger samt udarbejde et skema og opstille kriterier til brug for præsentationen af oplysningerne, så disse lettere kan vurderes.

3. Kommissionen kan forlange at få tilsendt hele standardiseringsprogrammernes indhold eller dele af det.

Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne i en sådan form, at det er muligt at evaluere og sammenligne de forskellige programmer.

4. Kommissionen ændrer i givet fald bilag II på grundlag af medlemsstaternes meddelelser.

5. Rådet træffer på grundlag af forslag fra Kommissionen afgørelse om ændring af bilag I.

Artikel 3

De i bilag I og II omhandlede standardiseringsorganer og Kommissionen modtager på forlangende alle udkast til standarder. Det involverede organ holder dem underrettet om opfølgningen af deres eventuelle kommentarer til disse udkast.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger til, at deres standardiseringsorganer:

- fremsender de i artikel 2 og 3 omhandlede oplysninger
- offentliggør udkastene til standarder, så der ligeledes kan indhentes kommentarer fra parter, der er etableret i andre medlemsstater
- giver de andre organer, der er omhandlet i bilag II, ret til at deltage passivt eller aktivt (ved at sende en observatør) i det planlagte arbejde
- ikke modsætter sig, at et standardiseringsemne i deres arbejdsprogram behandles på europæisk plan efter regler, der fastsættes af de europæiske standardiseringsorganer, og ikke iværksætter nogen foranstaltning, der kan skade en beslutning i denne retning.

2. Medlemsstaterne afholder sig især fra enhver handling i form af anerkendelse, godkendelse eller henvisningsmæssig anvendelse af en national standard, der er vedtaget i strid med artikel 2 og 3 samt stk. 1 i nærværende artikel.

Artikel 5

Der nedsættes et stående udvalg sammensat af repræsentanter, der udpeges af medlemsstaterne, og som kan søge bistand hos eksperter og rådgivere; udvalget har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 6

1. Udvalget mødes mindst to gange om året med repræsentanter for de i bilag I og II anførte standardiseringsorganer.

2. Kommissionen forelægger udvalget en rapport om iværksættelsen og gennemførelsen af procedurerne i dette direktiv samt forslag om fjernelse af bestående eller forudseelige hindringer for samhandelen.

3. Udvalget tager stilling til de i stk. 2 nævnte meddelelser og forslag og kan i denne forbindelse navnlig tilskynde Kommissionen til

- at anmode de europæiske standardiseringsorganer om at udarbejde en europæisk standard inden for en nærmere bestemt frist
- i givet fald og med henblik på at undgå fare for, at der opstår hindringer for samhandelen, at drage omsorg for, at vedkommende medlemsstater i første omgang indbyrdes træffer aftale om passende foranstaltninger
- at træffe passende foranstaltninger
- at fastslå, på hvilke områder det vil være nødvendigt at foretage en harmonisering, og i givet fald at iværksætte passende harmoniseringsforanstaltninger i en given sektor.

4. Udvalget skal høres af Kommissionen:

- a) inden enhver ændring af listerne i bilag I og II (artikel 2, stk. 1)
- b) ved fastsættelsen af forskrifter for en samlet præsentation af oplysninger samt udarbejdelsen af skemaet og opstilling af kriterierne til brug for præsentationen af standardiseringsprogrammerne (artikel 2, stk. 2)
- c) ved valget af den praktiske ordning, som skal iværksettes med henblik på den i dette direktiv foreskrevne udveksling af oplysninger, og ved eventuelle ændringer heri
- d) når den i henhold til dette direktiv indførte ordningsfunktion tages op til undersøgelse
- e) om anmodninger til de i stk. 3, første led, nævnte europæiske standardiseringsorganer.

5. Udvalget kan høres af Kommissionen vedrørende alle foreløbige udkast til tekniske forskrifter, som denne modtager.

6. Ethvert spørgsmål vedrørende iværksættelsen af dette direktiv kan på opfordring af formanden eller en medlemsstat indbringes for udvalget.

7. Udvalgets drøftelser og de oplysninger, der skal forelægges det, er fortrolige.

Dog kan udvalget og de nationale forvaltninger, såfremt de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger iagttages, med henblik på sagkyndig bistand konsultere fysiske eller juridiske personer, der kan tilhøre den private sektor.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at sikre, at deres standardiseringsorganer under udarbejdelsen af en i artikel 6, stk. 3, første led, nævnt europæisk standard eller efter dens godkendelse ikke foretager nogen handling, der kan skade den tilstræbte harmonisering, og især, at de ikke på det pågældende område offentliggør en ny eller ændret national standard, der ikke fuldt ud stemmer overens med en eksisterende europæisk standard.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på den del af standardiseringsorganernes arbejde, der foretages efter anmodning fra offentlige myndigheder, med det formål at udarbejde tekniske specifikationer eller en standard for bestemte produkter med henblik på fastlæggelse af en teknisk forskrift for disse produkter.

Medlemsstaterne sender i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, Kommissionen alle de i foregående afsnit omhandlede anmodninger i form af udkast til teknisk forskrift og angiver grunden til at indføre den.

Artikel 8

1. Med forbehold af artikel 10 sender medlemsstaterne straks Kommissionen ethvert udkast til teknisk forskrift, medmindre der er tale om en almindelig gengivelse af en international eller europæisk standard, i hvilket tilfælde det vil være tilstrækkeligt at oplyse herom. De meddeler ligeledes Kommissionen grundene til, at det er nødvendigt at indføre en sådan teknisk forskrift, medmindre disse grunde allerede fremgår af udkastet.

Medlemsstaterne skal i givet fald samtidig fremsende teksten til de love og administrative bestemmelser, der hovedsagelig og direkte ligger til grund, hvis det er nødvendigt at kende den pågældende tekst for at kunne vurdere rækkevidden af udkastet til teknisk forskrift, undtagen hvis den er blevet tilsendt i forbindelse med en tidligere meddelelse.

Medlemsstaterne fremsender en ny meddelelse efter ovennævnte regler, hvis de i udkastet til teknisk forskrift foretager væsentlige ændringer, der fører til en ændring af anvendelsesområdet, en afkorting af den oprindeligt fastsatte anvendelsesfrist, en tilføjelse af specifikationer eller krav eller en stramning af disse.

Hvis et udkast til teknisk forskrift af hensyn til folkesundheden eller beskyttelse af forbrugerne eller miljøet specielt tager sigte på at begrænse markedsføringen eller anvendelsen af et stof, et præparat eller et kemisk produkt, fremsender medlemsstaterne ligeledes et resumé af eller henvisninger til de relevante oplysninger om det

pågældende stof, præparat eller produkt samt oplysninger om kendte erstatningsprodukter, der findes på markedet, i det omfang disse oplysninger er til rådighed, og angiver, hvilke virkninger foranstaltningen forventes at få på folkesundheden, beskyttelsen af forbrugerne og miljøet, sammen med en risikovurdering der, såvidt det er hensigtsmæssigt, foretages efter de generelle principper for risikovurdering af kemiske produkter som omhandlet i artikel 10, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 793/93⁽¹⁾, når der er tale om et eksisterende stof, eller i artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 67/548/EØF⁽²⁾, når der er tale om et nyt stof.

Kommissionen gør straks de andre medlemsstater bekendt med udkastet til teknisk forskrift og alle de dokumenter, den har fået tilsendt. Den kan også forelægge udkastet for det i artikel 5 omhandlede udvalg til udtalelse og eventuelt for det udvalg, der er kompetent på området.

Med hensyn til de tekniske specifikationer eller andre krav, der er nævnt i artikel 1, nr. 9, andet afsnit, tredje led, kan Kommissionens eller medlemsstaternes bemærkninger eller udførlige udtalelser kun vedrøre aspekter, som måtte være til hinder for samhandelen, men ikke en foranstaltningens skattemæssige eller finansielle aspekter.

2. Kommissionen og medlemsstaterne kan indgive bemærkninger til den medlemsstat, der har givet meddelelse om et udkast til teknisk forskrift, og vedkommende medlemsstat skal ved den videre udformning af den tekniske forskrift tage videst muligt hensyn dertil.

3. Medlemsstaterne sender straks Kommissionen den endelige tekst til en teknisk forskrift.

4. Oplysninger, der fremsendes i henhold til denne artikel, betragtes ikke som fortrolige, medmindre den medlemsstat, der har fremsendt notifikationen, udtrykkeligt anmoder herom. En sådan anmodning skal være begrundet.

I tilfælde af en sådan anmodning kan det i artikel 5 omhandlede udvalg og de nationale forvaltninger under overholdelse af de nødvendige forholdsregler indhente sagkyndig bistand hos fysiske eller juridiske personer, der kan tilhøre den private sektor.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 af 23. marts 1993 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer (EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT 196 af 16.8.1967, s. 1). Direktivet er ændret ved direktiv 92/32/EØF (EFT L 154 af 5.6.1992, s. 1).

5. Når et udkast til teknisk forskrift er et led i en foranstaltning, som på udkaststadiet skal fremsendes i henhold til andre fællesskabsretsakter, kan medlemsstaterne fremsende den meddelelse, der er omhandlet i stk. 1, i henhold til den pågældende anden fællesskabsretsakt, forudsat at de formelt angiver, at meddelelsen også skal gælde i henhold til dette direktiv.

Selv om Kommissionen ikke reagerer på et udkast til teknisk forskrift i forbindelse med dette direktiv, har dette ingen indflydelse på, hvilke afgørelser der kan træffes på grundlag af andre fællesskabsretsakter.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne udsætter vedtagelsen af et udkast til teknisk forskrift tre måneder regnet fra datoen for Kommissionens modtagelse af den i artikel 8, stk. 1, omhandlede meddelelse.

2. Medlemsstaterne udsætter:

- vedtagelsen af et udkast til teknisk forskrift i form af en frivillig aftale som omhandlet i artikel 1, nr. 9, andet afsnit, andet led, fire måneder
- med forbehold af stk. 3, 4 og 5, vedtagelsen af alle andre udkast til tekniske forskrifter seks måneder

regnet fra datoen for Kommissionens modtagelse af den i artikel 8, stk. 1, omhandlede meddelelse, hvis Kommissionen eller en anden medlemsstat inden tre måneder efter samme dato afgiver en udførlig udtalelse om, at den påtænkte foranstaltning frembyder aspekter, der eventuelt kan skabe hindringer for varernes frie bevægelighed inden for det indre marked.

Den pågældende medlemsstat aflægger rapport til Kommissionen om, hvordan den agter at reagere på den pågældende udførlige udtalelse. Kommissionen kommenterer reaktionen.

3. Medlemsstaterne udsætter vedtagelsen af et udkast til teknisk forskrift tolv måneder regnet fra datoen for Kommissionens modtagelse af den i artikel 8, stk. 1, omhandlede meddelelse, hvis Kommissionen inden tre måneder efter samme dato meddeler, at den agter at foreslå eller vedtage et direktiv, en forordning eller en beslutning herom i henhold til traktatens artikel 189.

4. Medlemsstaterne udsætter vedtagelsen af et udkast til teknisk forskrift tolv måneder regnet fra datoen for Kommissionens modtagelse af den i artikel 8, stk. 1, omhandlede meddelelse, hvis Kommissionen inden tre

måneder efter samme dato meddeler, at den har konstateret, at udkastet til teknisk forskrift vedrører samme emne som et forslag til direktiv, forordning eller beslutning, der er forelagt for Rådet i henhold til traktatens artikel 189.

5. Hvis Rådet fastlægger en fælles holdning i den status quo-periode, der er omhandlet i stk. 3 og 4, forlænges denne periode til 18 måneder med forbehold af stk. 6.

6. De i stk. 3, 4 og 5 nævnte forpligtelser ophører i følgende tilfælde:

- når Kommissionen meddeler medlemsstaterne, at den giver afkald på sin hensigt om at foreslå eller vedtage en bindende fællesskabsretsakt
- når Kommissionen meddeler medlemsstaterne, at den trækker sit udkast eller forslag tilbage
- når Rådet eller Kommissionen vedtager en bindende fællesskabsretsakt.

7. Stk. 1-5 finder ikke anvendelse, når en medlemsstat af presserende grunde, der skyldes en alvorlig, uforudseelig situation, og som vedrører beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed, beskyttelse af plantelivet eller befolkningens sikkerhed, er nødt til i løbet af meget kort tid at udarbejde tekniske forskrifter og straks vedtage dem og sætte dem i kraft, uden at der er mulighed for samråd. Ved den i artikel 8 omhandlede meddelelse orienterer medlemsstaten om, hvad der har berettiget den til at træffe de pågældende foranstaltninger så hurtigt. Kommissionen udtaler sig snarest muligt om meddelelsen. Den træffer egnede foranstaltninger, hvis den finder, at proceduren er misbrugt. Kommissionen holder Europa-Parlamentet underrettet.

Artikel 10

1. Artikel 8 og 9 finder ikke anvendelse på medlemsstaternes love eller administrative bestemmelser eller på frivillige aftaler, hvis medlemsstaterne dermed

- opfylder bindende fællesskabsretsakter, der tager sigte på vedtagelse af tekniske specifikationer
- opfylder forpligtelser som følge af en international aftale, der tager sigte på vedtagelse af fælles tekniske specifikationer i Fællesskabet
- anvender beskyttelseskláusuler, der er fastsat i bindende fællesskabsretsakter

— anvender artikel 8, stk. 1, i direktiv 92/59/EØF ⁽¹⁾

Artikel 12

— blot fuldbyrder en dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Domstol

Når medlemsstaterne vedtager en teknisk forskrift, skal den indeholde en henvisning til dette direktiv, eller den skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

— blot ændrer en teknisk forskrift i henhold til dette direktivs artikel 1, nr. 9, på anmodning af Kommissionen med henblik på at fjerne en samhandelshindring.

Artikel 13

2. Artikel 9 finder ikke anvendelse på medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der tager sigte på forbud mod fremstilling, forudsat at de ikke hindrer produkternes frie bevægelighed.

1. De i bilag III, del A, anførte direktiver og beslutninger ophæves, dog uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, anførte gennemførelsesfrister berøres heraf.

3. Artikel 9, stk. 3-6, finder ikke anvendelse på de frivillige aftaler, der er omhandlet i artikel 1, nr. 9, andet afsnit, andet led.

2. Henvisninger til de ophævede direktiver og beslutninger gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses i henhold til den i bilag IV anførte sammenligningstabel.

4. Artikel 9 finder ikke anvendelse på de tekniske specifikationer og andre krav, der er omhandlet i artikel 1, nr. 9, andet afsnit, tredje led.

Artikel 14

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 11

Artikel 15

Kommissionen aflægger hvert andet år rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om resultaterne af anvendelsen af dette direktiv. Oversigter over det standardiseringsarbejde, som de europæiske standardiseringsorganer i henhold til direktivet er blevet pålagt, samt statistikker over modtagne notifikationer offentliggøres hvert år i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 22. juni 1998.

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

J. M. GIL-ROBLES

J. CUNNINGHAM

Formand

Formand

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/59/EØF af 29. juni 1992 om produktsikkerhed i almindelighed (EFT L 228 af 11.8.1992, s. 24).

*BILAG I***EUROPÆISKE STANDARDISERINGSORGANER**

CEN

Den Europæiske Standardiseringsorganisation

Cenelec

Den Europæiske Komité for Elektronisk Standardisering

ETSI

Det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder

BILAG II

NATIONALE STANDARDISERINGSORGANER

1. BELGIEN
IBN/BIN
Institut belge de normalisation
Belgisch Instituut voor Normalisatie
CEB/BEC
Comité électrotechnique belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité
2. DANMARK
DS
Dansk Standard
NTA
Telestyrelsen, National Telecom Agency
3. TYSKLAND
DIN
Deutsches Institut für Normung e.V.
DKE
Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE
4. GRÆKENLAND
ΕΛΟΤ
Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης
5. SPANIEN
AENOR
Asociación Española de Normalización y Certificación
6. FRANKRIG
AFNOR
Association française de normalisation
UTE
Union technique de l'électricité — Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR
7. IRLAND
NSAI
National Standards Authority of Ireland
ETCI
Electrotechnical Council of Ireland
8. ITALIEN
UNI ⁽¹⁾
Ente nazionale italiano di unificazione
CEI ⁽¹⁾
Comitato elettrotecnico italiano

⁽¹⁾ UNI og CEI har i samarbejde med Istituto superiore delle Poste e Telecomunicazioni og ministero dell'Industria overladt arbejdet i ETSI til CONCIT, Comitato nazionale di coordinamento per le tecnologie dell'informazione.

9. LUXEMBOURG

ITM

Inspection du travail et des mines

SEE

Service de l'énergie de l'État

10. NEDERLANDENE

NNI

Nederlands Normalisatie Instituut

NEC

Nederlands Elektrotechnisch Comité

11. ØSTRIG

ÖN

Österreichisches Normungsinstitut

ÖVE

Österreichischer Verband für Elektrotechnik

12. PORTUGAL

IPQ

Instituto Português da Qualidade

13. DET FORENEDE KONGERIGE

BSI

British Standards Institution

BEC

British Electrotechnical Committee

14. FINLAND

SFS

Suomen Standardisoimisliitto SFS ry

Finlands Standardiseringsförbund SFS rf

THK/TFC

Telehallintokeskus

Teleförvaltningscentralen

SESKO

Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKO ry

Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf

15. SVERIGE

SIS

Standardiseringsen i Sverige

SEK

Svenska elektriska kommissionen

ITS

Informationstekniska standardiseringsen

BILAG III

DEL A

Ophævede direktiver og beslutninger

(jf. artikel 13)

Rådets direktiv 83/189/EØF og dets efterfølgende ændringer

Rådets direktiv 88/182/EØF

Kommissionens beslutning 90/230/EØF

Kommissionens beslutning 92/400/EØF

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/10/EF

Kommissionens beslutning 96/139/EF

DEL B

Liste over gennemførelsesfrister til national lovgivning

(jf. artikel 13)

Direktiv	Gennemførelsesdato
83/189/EØF (EFT L 109 af 26.4.1983, s. 8)	31. marts 1984
88/182/EØF (EFT L 81 af 26.3.1988, s. 75)	1. januar 1989
94/10/EF (EFT L 100 af 19.4.1994, s. 30)	1. juli 1995

BILAG IV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 83/189/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
—	Artikel 13
—	Artikel 14
—	Artikel 15
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
—	Bilag III
—	Bilag IV